

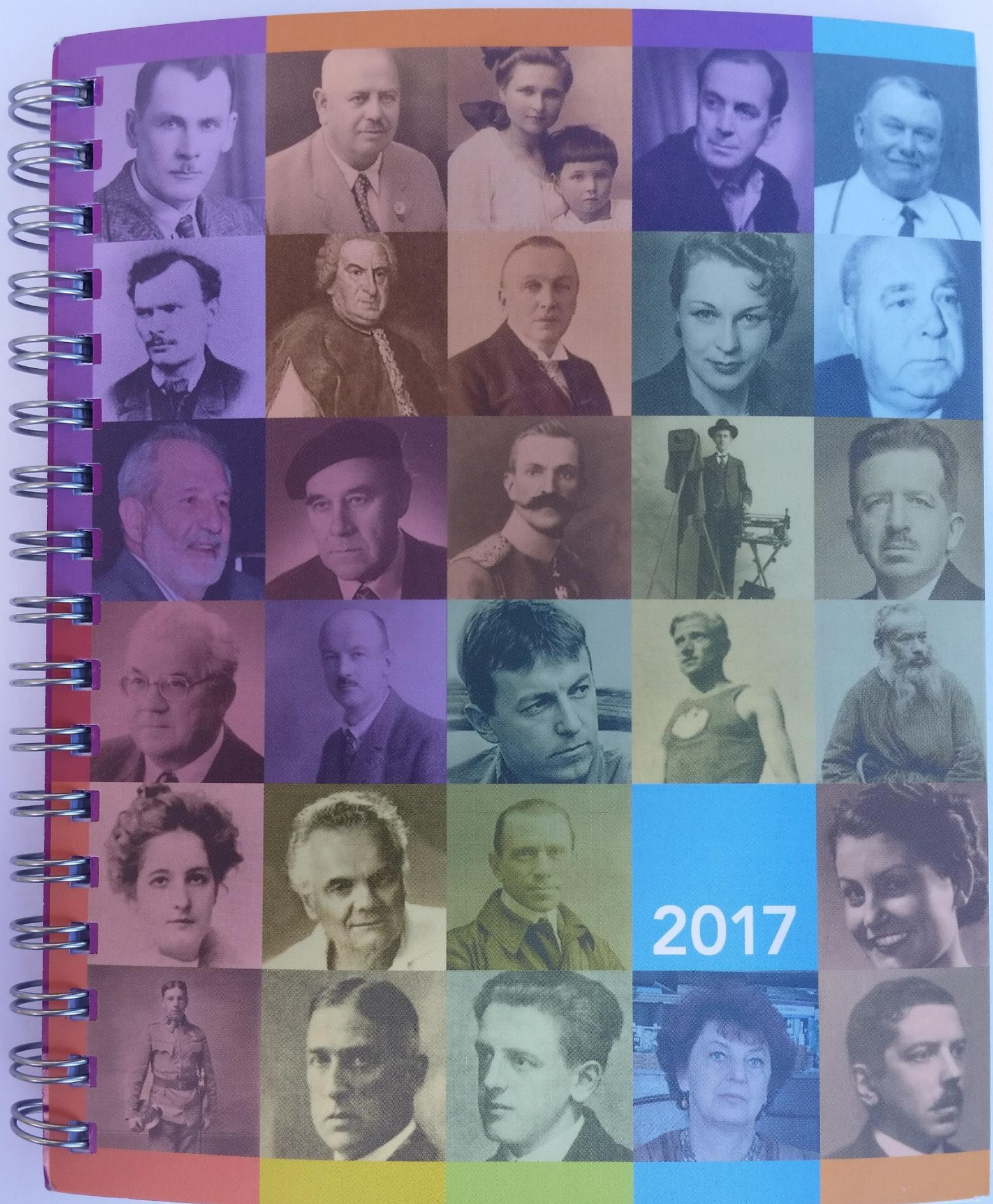
BIOTRANSFER - ZNANE OSEBE KAMNIŠKO-KOMENDSKEGA OBMOČJA

BIOTransfer oseb v koledarčku za leto 2017

29. JUNIJ 2017

DRUŠTVO ZA DUHOVNO PRENOVO – S33
Ljubljana, Slovenija

2017

V

*Knjižnici
Franceta
Balantiča
Kamnik*

*koledarček za leto 2017
posvečamo znanim
osebnostim s kamniško-
komendskega območja,
katerih življenjske poti
so predstavljene tudi v
Kamniško-komendskem
biografskem leksikonu,
spletni publikaciji, ki
nastaja v knjižnici in
je prosto dostopna na
spletni strani
www.leksikon.si*

Kamniško-komendski biografski leksikon vsebuje biografije bolj ali manj znanih osebnosti, katerih življenjska pot je bila povezana z območjem današnjih občin Kamnik in Komenda. V publikacijo so uvrščeni kratki življenjepisi že pokojnih oseb, ki so pustile pomembne sledi na področjih svojega delovanja, katerih življenjsko delo je zaključeno, dokumentirano in ostajajo v spominu lokalne skupnosti.

Skozi leto 2017 vas bodo v koledarčku spremljali zaslužni možje in žene, katerih življenjske zgodbe je dobro poznati, vedeti zanje in se zavedati njihovega pomena za naš prostor. Domovina namreč ni le nekaj zemlje, gore in reke, ampak so to predvsem ljudje in kulturno okolje, ki ga soustvarja vsaka

KK KAMNIŠKO-KOMENDSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON

” KAMNIŠKA BRANČICA SALANTICA KAMNIK

A | B | C | Č | D | E | F | G | H | I | J | K | L | M | N | O | P | R | S | Š | T | U | V | W | X | Z

Domov | O projektu | Izkaznik | Predlagaj osebo | Login

Pozdravljeni

Kamniško-komendski biografski leksikon, ki nastaja v Knjižnici Franceta Balantića Kamnik, predstavlja znane osebnosti, katerih življenjska pot je povezana z območjem današnjih občin Kamnik in Komenda. V leksikonu uvrščamo pokojne osebe, ki so s svojim delom pustile trajne sledi na različnih področjih delovanja ali ostale v spominu lokalne skupnosti. Zbirka biografskih zapisov raste in se stalno dopolnjuje.

Veseli bomo vsakega predloga za uvrstitev novih osebnosti v leksikon ali predloga za dopolnitev že obstoječe predstavitve. Predloge lahko posredujete preko obrazca [Predlagaj osebo](#) ali pa na elektronski naslov leksikon@tkam.si.

Spletna stran je najbolje vidna ob uporabi brskalnikov IE 9.0 ali višje, FF 23.0 ali višje ter GC 25.0 ali višje. JavaScript mora biti omogočen.

Več o leksikonu si lahko preberete v zavihku »O projektu«.

Uredništvo

Pozdravljeni

Rojeni ta mesec

France Bremšak
27. 10. 1923 - 16. 6. 1999
Doktor znanosti, elektrotehnik, sodelavec OF, univerzitetni profesor.

Tone Cerer
30. 10. 1916 - 25. 5. 2006
Častni občan/meščan, plavalec, trener.

Friderik (Friedrich) Jerina
25. 10. 1906 - 1996
Restavrador, slikar.

Maksimilijan Samec
12. 10. 1844 - 19. 8. 1889
Zdravnik, župan.

Janez (Ivan) Šafer
21. 10. 1838 - 17. 4. 1903
Botanik, duhovnik, župan.

Zadnji vnosi

Andrej Kappus (Khappo)
19. 2. 1644 - 19. 8. 1678
Duhovnik, humanist, redovnik, univerzitetni profesor.

Franc Jožef Hanibal Hohenwart (Hochenwart)
24. 5. 1771 - 2. 8. 1844
Naravoslovec, planinec, plenilec.

Henrik Steska
4. 12. 1880 - 21. 4. 1960
Dekan fakultete, doktor znanosti, pravnik, univerzitetni profesor.

Emma Deisinger
1901 - 1990
Pedagoginja, pisateljica, publicistka, učiteljica.

Martin Perc
24. 9. 1913 - 15. 6. 1977
Duhovnik, pisatelj, redovnik.

Povezava | Copyright | Izjava o zasebnosti | Pogoji uporabe | leksikon@tkam.si

generacija posebej. Za večino predstavljenih oseb ste slišali, nekaterih se spominjate, druge ste morda osebno poznali. Izbrali smo jih 72, torej le manjši del, saj se v leksikonu število biografskih člankov počasi bliža številki 350. Tiste, za katere so podatki znani, smo v koledarčku umestili v mesec njihovega

rojstva, druge, večinoma iz starejših obdobj, pa v mesec takega pomembnega dogodka, s katerim so povezani. Trudili smo se, da bi bili med izbranimi primerno zastopani ljudje obeh spolov iz različnih zgodovinskih obdobj, območij, družbenih razredov in poklicev.

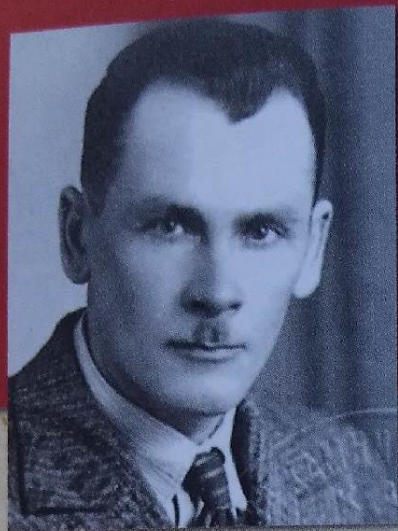

Vsi, ki so predstavljeni v koledarčku, so v spominu ostali zaradi svoje zavezanosti pozitivnim vrednotam, kot so resnicoljubnost, delavnost, znanje, vztrajnost, pogum, sočutje, domoljubje, in druge. Ta zavezanost je enim omogočila, da so iz najbolj skromnih začetkov ustvarili velike življenjske zgodbe, drugim, da so svoje blagostanje odgovorno uporabljali za dobro soljudi in tretjim, da so s skromnimi sredstvi ustvarjali sicer majhne zgodbe, a trajnega pomena.

Kamniško-komendski biografski leksikon

bi bil mnogo revnejši, ko bi v njegov nastanek ne bili vključeni posamezniki iz lokalne skupnosti, ki so nam priskočili na pomoč z gradivom, pripombami, nasveti, informacijami, dobronamerno kritiko in prostovoljnim delom. V primeru, da bi želeli sodelovati pri pripravi Kamniško-komenskega biografskega leksikona, vas vljudno vabimo, da svojo namero posredujete na elektronski naslov leksikon@kam.sik.si ali pa se oglasite v knjižnici.

Toplo vabljeni!

Boštjan BELCIJAN

6. 1. 1898 – 24. 8. 1970

Zidarski mojster

Bil je zidarski mojster in podjetnik. Deloval je predvsem na Gorenjskem. Na Komendskem je bil najbolj aktiven na področju komunalne infrastrukture (ceste, mostovi, kanali idr.). Njegovi načrti so bili še precej bolj široko zastavljeni, vendar mu jih je v večini preprečila 2. svetovna vojna in dogajanje po njej. Po Plečnikovem načrtu je uredil komendsko "bautaro", dovozno pot k Cerkvi. Vodil je obnovitvena dela v notranjosti župnijske cerkve v Komendi (1948) in njeni zunanosti (1954) ter zidavo krstilnice po načrtih arhitekta Janeza Valenčiča (1959). Zgradil je gasilski dom v Mostah in cesto, ki pelje od Komende proti Križu.

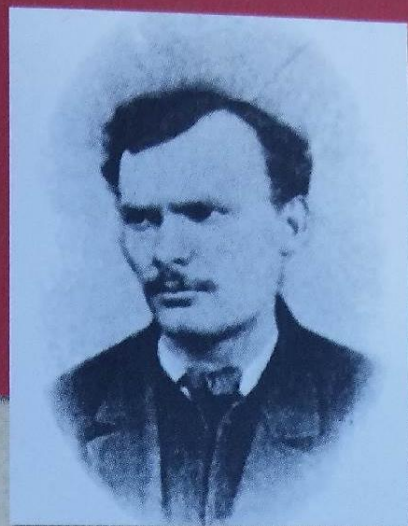
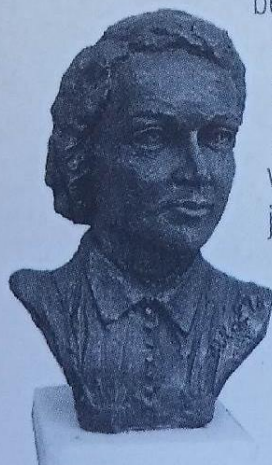

Valerija HEYBAL

16. 1. 1918 – 18. 9. 1994

Operna pevka

Ena največjih slovenskih opernih pevk in sopranistk vseh časov se je rodila v Kamniku, v družini kamniškega organista in zborovodje Josipa Heybala in njegove žene Cecilije, rojene Matičič. Na odru ljubljanske opere je debitirala že po dveh letih študija, februarja 1938, stara komaj dvajset let, in sicer kot Djula v Gotovčevi operi Ero z onega sveta. Vrhunec njene operne kariere je dosegla kot članica beograjske opere v 50. letih. Bogato operno pot je nadaljevala do upokojitve leta 1971.

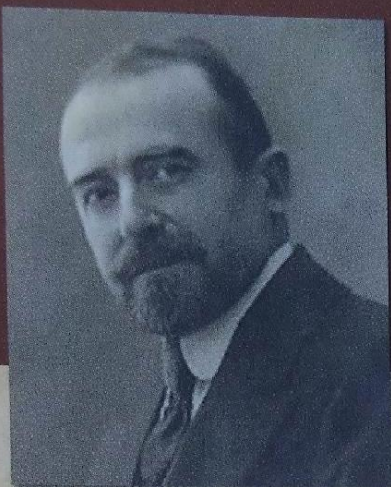
Gašper KRIŽNIK

5. 1. 1848 – 26. 11. 1904

Čevljar, jezikoslovec, pisatelj, trgovec, zbiralec ljudske kulturne dediščine

Znameniti slovenski zbiratelj ljudskega slovstva in jezikoslovec Gašper Križnik je v Motniku odraščal v skromnih razmerah. Nikoli ni hodil v šolo. Po poklicu je bil čevljar, ukvarjal se je tudi z zbiranjem pesmi in pripovedk, zgodovinskih podatkov, izvorov imen, skratka zapisal je vse, kar se mu je zdelo zanimivo. Svoje zapise je posredoval pomembnim znanstvenim ustanovam svojega časa in si dopisoval s številnimi pomembnimi znanstveniki s področja jezikoslovja, zgodovine in etnologije. V njegov spomin v Motniku poteka vsako leto Križnikov pravljični festival.

Jenkret je biv...
Križnikov pravljični festival

Anton SLATNAR

3. 1. 1867 – 16. 5. 1926

*Tiskar, založnik, v letu 2017
je 150. letnica rojstva*

Najznamenitejši kamniški tiskar in založnik je v mestu deloval v letih 1900-1926. Leta 1905 je začel izdajati prvi kamniški lokalni časopis *Kamničan*. V njegovi tiskarni so tiskali dela pomembnih slovenskih pisateljev in pesnikov, kot so bili Aškerc, Murn, Kette, Cankar in številni drugi. Med drugim je izdajal tudi razglednice v črnobeli tehniki in v trobarvnem tisku. V Kamniku so po njem poimenovali ulico.

Neža (Agnes) ANDEŠKO- MERANSKA

* 1215 – 7. 1. 1263

*Vojvodinja, zadnja Andeška
v Kamniku*

Rodbina grofov Andeških je bila ena najpomembnejših srednjeveških dinastij na Slovenskem v 12. in 13. stoletju. Glavno upravno in sodno središče njihove oblasti na Slovenskem je bil Kamnik. Zadnja predstavnica rodbine je bila Neža Andeška, ki se v Kamniku nikoli ni zadrževala daljše obdobje. Umrla je leta 1263, pokopana je v opatijski cerkvi v Stični.

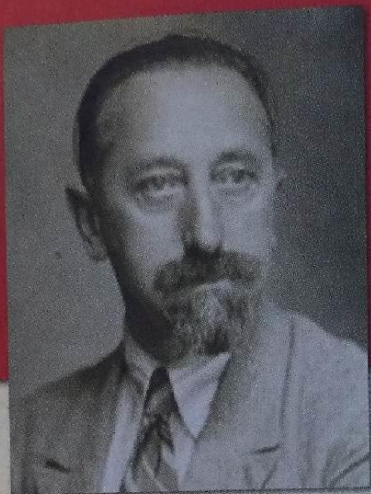

Tončka MAROLT

10. 1. 1894 – 7. 5. 1988

*Etnologinja, operna pevka,
zbiralka ljudske kulturne
dediščine*

Rojena je v Okrogu pri Špitaliču. Na ljubljanskem učiteljskišču je maturirala leta 1913 in kot učiteljica na Selih pri Kamniku obiskovala tudi glasbeni konservatorij v Ljubljani. V letih 1918-1921 je nastopala v ljubljanski operi in nato do leta 1924 v mariborskem gledališču. Pod vplivom moža Franceta Marolta, ki je bil vodja Folklornega inštituta, se je preusmerila v folklorno dejavnost. Na podlagi terenskih zapisov je pripravljala materiale za nastope folklornih skupin, po ustanovitvi Akademске folklorne skupine leta 1948 (danes Akademska folklorna skupina France Marolt) pa je postala vodja glasbenega dela skupine, vzgojila generacijo tamburašev, delovala kot korepetitorica in bila članica strokovnega vodstva. Strokovno je sodelovala tudi s številnimi amaterskimi folklornimi skupinami.

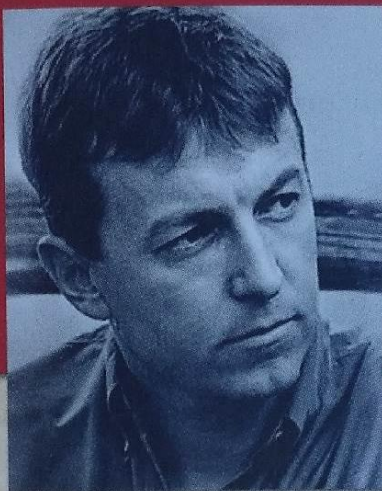

7
**Ivan
VAVPOTIČ**

21. 2. 1877 – 11. 1. 1943

Slikar

Rodil se je leta 1877 v Kamniku. Od leta 1898 do 1905 je študiral slikarstvo na akademiji v Pragi, kasneje tudi v Parizu in na Dunaju. V letu 1905 je poučeval na Strakovi akademiji v Pragi, od leta 1906 do 1910 pa na realki v Idriji. Med 1. svetovno vojno je slikal tudi na bojiščih. Med letoma 1927 do 1929 je bil scenograf Narodnega gledališča v Ljubljani, nato je deloval v svobodnem poklicu. Bil je predstavnik poudarjenega realizma, posebej plenerizma, ki ga je prilagajal secesijski in impresionistični slikovitosti. V zadnjih letih se je poskusil tudi v nadrealizmu. Naslikal je vrsto reprezentativnih portretov pomembnih meščanov in umetnikov ter vedro občutenih krajin, tihožitij, žanrskih slik, razglednic in tudi nekaj zgodovinskih motivov. Ilustriral je številna dela slovenskih pisateljev.

8
**Tomaž
HUMAR**

18. 2. 1969 – 10. 11. 2009

Alpinist

Alpinist in gorski reševalec Tomaž Humar je bil od leta 1987 član Alpinističnega odseka Kamnik. Začel je kot pohodnik, nato napredoval v starejšega pomočnika in potem (1990) v alpinista. Veljal je za človeka, ki brez gora in plezanja ne zna živeti. Plezal je zato, ker je zares zadihal šele na 5000 metrih, kot je večkrat rekel. Ni bil človek pravil, odpovedal se je klasičnim himalajskim odpravam in bil sam svoj gospodar. Najtežjo steno v svoji karieri, Daulagiri, je leta 1999 preplezal solo, v alpskem stilu. Opravil je več kot 1500 vzponov, od tega 70 prvenstvenih doma in po svetu. V zadnjih letih se je uveljavil kot alpinist, ki premika meje mogočega. Leta 2010 je Občina Kamnik Tomaža Humarja posmrtno imenovala za častnega občana.

9
**Iva Šubelj
KRAMAR**

12. 2. 1953 – 4. 1. 2011

Etnologinja

Iva Šubelj je bila strokovna sodelavka in samostojna raziskovalka s področja stavbarske dediščine. Svoje delo je posvetila izročilu in varstvu etnološke dediščine. Upravljala je Budnarjevo domačijo v Zgornjih Palovčah, skrbela je tudi za Preskarjevo bajto na Veliki planini. Z namenom udejanjanja koncepta "živega" muzeja, katerega cilj je ohranjanje življenja, kakršno je nekoč bilo, je skrbela za razstave, predavanja, prikaze različnih dejavnosti in organizirala najrazličnejše delavnice. Za projekt *Ohranjanje pastirske dediščine na Veliki planini – Preskarjev stan* je leta 2004 prejela nagrado družbe Ford za ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Leta 2006 ji je Občina Kamnik podelila bronasto priznanje za zasluge pri varstvu etnološke dediščine na Kamniškem.

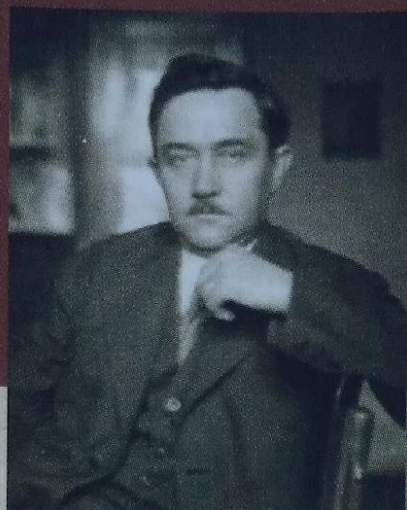

Maks PETERLIN – Orlov Maks 10

15. 2. 1894 – 12. 9. 1982

Pravnik, športnik

Že kot dijak na šentviški gimnaziji se je odlikoval kot telovadec in navduševal tudi druge. Leta 1913 je odšel na Dunaj in poleg prava vpisal še dvoletno šolo za profesorje telovadbe. Bil je prvi načelnik vaditeljskega zbora leta 1922 ustanovljene Jugoslovanske orlovske zveze. Sestavil je priročnik *Vadnik*, organiziral strokovni list *Orlovski vaditelj* in bil njegov prvi urednik. Kot pravnik je nekaj časa deloval tudi v Kamniku, kasneje v Lendavi. Ob začetku druge svetovne vojne je bil mobiliziran, ujet in v nekaj ujetniških taboriščih v Nemčiji; zatem je bil z družino izseljen na Hrvaško, od koder se je vrnil šele leta 1946. Bil je pranečak pesnika in pisatelja Josipa Stritarja ter bratranec fotografa in tovarnarja Petra Nagliča iz Šmarce.

France STELE 11

21. 2. 1886 – 10. 8. 1972

Akademik, častni občan,
konservator, umetnostni
zgodovinar, univ. profesor

VTunjicah in v Kamniku je obiskoval ljudsko šolo, v Kranju gimnazijo, na Dunaju pa je diplomiral in leta 1912 doktoriral z disertacijo *Gotsko stensko slikarstvo na Kranjskem*. Med 1. svetovno vojno je v Galiciji padel v rusko ujetništvo. Po vrnitvi leta 1919 je prevzel vodstvo Spomeniškega urada za Slovenijo. Bil je začetnik spomeniškega varstva na Slovenskem. Posebno pozornost je posvečal srednjeveškemu slikarstvu. Zaslužen je, da so spomeniki Slovenije stopili iz anonimnosti v vrsto priznanih spomenikov Evrope. Za obsežno znanstveno delo je prejel več visokih priznanj in nagrad. Od leta 1975 se po njem imenuje Umetnostnozgodovinski inštitut Franceca Steleta ZRC SAZU. V mladosti je zbiral pripovedno narodno gradivo, ki je bilo leta 2013 objavljeno v knjigi *Zlati Hrib: pravljice in povedke iz Tunjic in okolice*, ki jo je izdala Knjižnica Franceta Balantiča Kamnik.

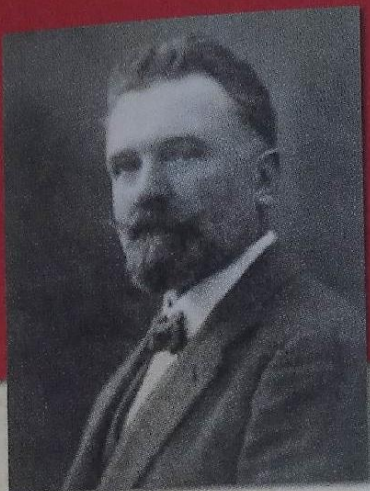

Jože KOTNIK 12

9. 2. 1919 – 23. 4. 1964

Športnik

Po smrti matere se je iz Trbovelj preselil v Volčji Potok k babici in se v tovarni Titan izučil za ključavničarja. Kot tekač je začel zmagovati že pri 16 letih. Leta 1936 je postavil mladinski državni rekord v teku na 2.500 m, avgusta 1937 je postal slovenski in jugoslovanski prvak na 1.500 m in si priboril pravico do nastopa na 8. balkanskih igrah v Bukarešti (septembra 1937), kjer je v juniorski skupini osvojil 3. mesto v teku na 1500 m. Leta 1938 se je preselil v Zagreb in leto zaključil z državnimi rekordi na 1.500 m, 3.000 m in 5.000 m, postal je tudi hrvaški prvak v krosu na 5.000 m. Leta 1939 je na državnem atletskem prvenstvu v Ljubljani zmagal v teku na 3.000 m čez naravne ovire, na 10. balkanskih igrah v Atenah pa je osvojil dve bronasti plaketi - v teku na 3000 m z ovirami in v teku na 5.000 m. Leta 1940 je na prvem balkanskem prvenstvu zmagal v krosu na 7.500 m in s tem dosegel največji uspeh v športni karieri.

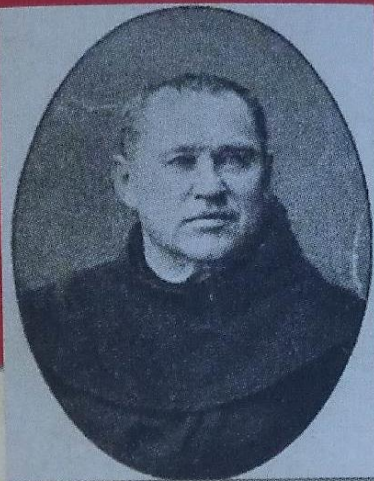
Josip ČERIN

13

29. 3. 1867 – 1. 11. 1951

*Dirigent, muzikolog,
skladatelj*

Na dunajski univerzi je leta 1902 doktoriral iz muzikologije in bil nato od 1894 do 1896 organist pri dvorni cerkvi sv. Avguščina in zborovodja več pevskih društev. Leta 1896 je prišel v Ljubljano h Glasbeni matici kot umetniški vodja. Dve leti kasneje se je vrnil na Dunaj in deloval kot kapelnik v Volksoperi in nato v dvorni župnijski cerkvi sv. Mihaela ter od leta 1905 pri vojaški godbi 6. pehotnega polka na Dunaju, s katerim se je preselil v Budimpešto. V letih 1908–16 je bil vojaški kapelnik v Pragi. Leta 1919 se je vrnil v Ljubljano, bil eno leto dirigent ljubljanske opere, nato osnoval vojaško godbo ter jo dvignil na raven simfoničnega orkestra. Čerin je napisal veliko člankov glasbene in glasbeno-estetične vsebine ter več sakralnih skladb. V slovensko glasbeno zgodovino se je vpisal predvsem z disertacijo o izvoru napevov slovenskih protestantskih pesmaric in njihovi povezanosti z melodičnim repertoarjem nemških reformatorjev.

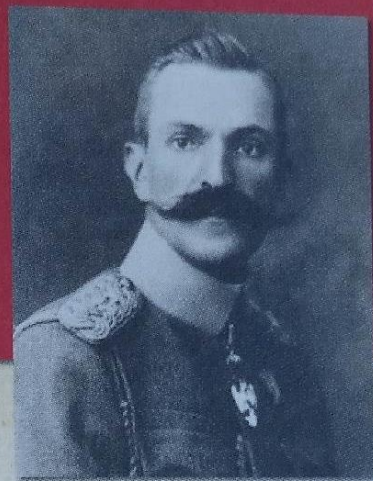
P. Angelik HRIBAR

14

3. 3. 1843 – 6. 4. 1907

Duhovnik, skladatelj

Rodil se je v Zgornjem Tuhinju. Njegovo krstno ime je bilo Jožef. Šolal se je v Kamniku in v Ljubljani. Po končanem 6. gimnazijskem razredu je leta 1863 vstopil v frančiškanski red in prevzel redovno ime Angelik. Slovesne redovne zaobljube je opravil 1866, v duhovnika pa je bil posvečen marca 1867 v Ljubljani. Nekaj časa je poučeval na osnovni šoli v Kamniku. Leta 1873 je prišel v Ljubljano, kjer je prevzel orglanje in zbor v cerkvi Marijinega vnebovzvetja na današnjem Prešernovem trgu. Glasbeno je bil zelo izobražen. Deloval je kot učitelj, organist kolavdator orgel in predvsem kot skladatelj. Njegova dela so pogosto izvajana in del železnega repertoarja slovenske sakralne glasbe.

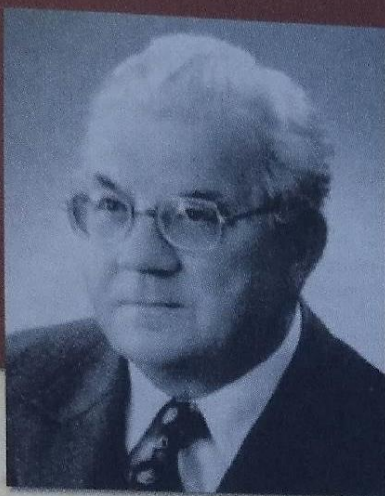
Rudolf MAISTER

15

29. 3. 1874 – 26. 7. 1934

*Častni meščan, general,
pesnik*

Rodil se je v Kamniku kot najmlajši od treh otrok očetu Francu in materi Frančiški, roj. Tomšič. Osnovno šolo je obiskoval v Mengšu in nato v Kranju, kjer je leta 1890 zaključil tudi nižjo gimnazijo. Leta 1894 je zaključil šolanje v domobranski kadetnici na Dunaju. Največje zasluge si je pridobil v letih 1918–1919, in sicer v boju za pravično postavitve severne meje. Dne 23. 11. 1918 je s svojo vojsko razorožil mariborsko nemško zeleno gardo in jo razpustil, s čimer je dokončno prevzel vojaški nadzor nad Mariborom. V spomin na ta dogodek Slovenci 23. novembra praznujemo dan Rudolfa Maistra, ki je tudi državni praznik. Zasedel je slovensko narodnostno obmejno območje na Štajerskem, po katerem teče meja med Avstrijo in Slovenijo. Bil je tudi pesnik in slikar (pesniški zbirki *Poezije* in *Kitica mojih*). Občina Kamnik je generala Maistra leta 1924 imenovala za častnega občana, njegov rojstni dan pa je občinski praznik.

Albert ČEBULJ

16

25. 3. 1918 – 4. 12. 1995

*Inženir, kulturni delavec,
univerzitetni profesor*

Albert Andrej Čebulj se je rodil v švicarskem Glarusu, kjer sta njegova starša delala v tovarni upognjenega pohištva. Ko je bil star pet let, se je družina zaradi dediščine preselila v Kamnik, na Graben. Maturiral je na ljubljanski realki in hkrati na poklicni šoli opravil izpite za splošnega in strojnega ključavničarja. Študiral je na Tehniški fakulteti v Ljubljani in diplomiral leta 1947. Leta 1969 je doktoriral in kariero nadaljeval kot predavatelj na Fakulteti za elektrotehniko, kjer je leta 1971 postal redni profesor. Je avtor številnih raziskav, ekspertiz in konstrukcij za elektrogospodarstvo. Bil je inovator na področju livarstva. Od leta 1937 do 1987 je bil član Prvega slovenskega pevskega društva Lira, med letoma 1959 in 1977 tudi predsednik, nato pa do smrti častni predsednik.

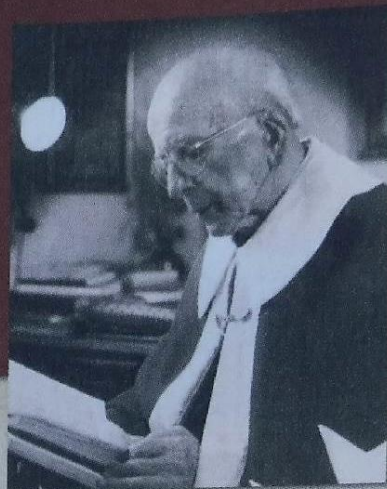
Leon SOUVAN

17

24. 3. 1877 – 31. 12. 1949

Podjetnik, trgovec

Bil je drugi sin trgovca Ferdinanda Souvana, ki je imel v lasti grad in posestvo v Volčjem Potoku. Današnji Arboretum Volčji Potok zasnovano v veliki meri dolguje prav njemu, saj se je po 1. svetovni vojni lotil obsežne prenove parka. Podri je obstoječe obzidje in s tem za štirikrat razširil parkovni kompleks. Na novo je zasnoval dostop do gradu ter vozne in sprehajalne poti, ob njih pa postavil stara znamenja v originalu ali po domačih načrtih iz 19. stoletja. Zasadil je plemenite vrste dreves in grmovja. Obstoječe ribnike je razširil in izkopal novega. Lotil se je tudi odkopavanja in utrditve ruševin starega gradu Volčji Potok. Prenovil je baročni grad in kupil precej opreme v slogu 18. stoletja. Med 2. svetovno vojno so grad Volčji Potok požgali slovenski partizani, Souvanov park pa se je ohranil. Leta 1952 je bil ustanovljen Arboretum Volčji potok.

Viktorijan DEMŠAR

18

12. 3. 1904 – 1. 1. 1992

Duhovnik

Po končanem prvem razredu ljudske šole v Žireh se je šolal pri salezijancih na Rakovniku v Ljubljani, kjer je po četrtem razredu odšel na slovensko nižjo gimnazijo v Gorico. Zaradi prve svetovne vojne je bil leto kasneje primoran zapustiti Gorico, šolanje pa je nadaljeval v Ljubljani in Kranju, kjer je 1924 maturiral. Jeseni istega leta je vstopil v bogoslovno semenišče v Ljubljani, štiri leta kasneje pa je bil v stolnici svetega Nikolaja v Ljubljani posvečen v duhovnika. Od leta 1946 je bil župnijski upravitelj in v letih 1967–1975 župnik v Komen-di. Preučeval in oživil je dela svojega predhodnika Petra Pavla Glavarja, o katerem je veliko pisal. Leta 1973 je obiskal Malto, kjer se je želel prepričati o poreklu Petra Pavla Glavarja, katerega oče naj bi bil baron Peter Jakob Testaferrata. Za svoje delo je prejel več nagrad. Ima velike zasluge za ohranitev komendske kulturne dediščine.

Jurij JAPELJ 19

11. 4. 1744 – 11. 10. 1807

Duhovnik, pesnik, pisatelj, prevajalec, škof

Rodil se je v Kamniku. Začetno izobrazbo je dobil pri Francu Mihae-lu Paglovcu in pri jezuitih v Ljubljani. Študij je nadaljeval v Gorici in v Gradcu, bil leta 1769 v Trstu posvečen v duhovnika in nato opravljal različne cerkvene službe v več krajih, nazadnje na Ježici. Leta 1773 je postal tajnik ljubljanskega škofa Herbersteina, na čigar pobudo je začel prevajati. Prevedel je jožefinski *Ta veliki katekizem* (1777), leta 1784 so izšle *Cerkovne pesmi*, leta 1786 *Zbrane molitve* z dodano pesmarico ter leta 1794 *Pridige za vse nedele skuzi lejtu*. Najbolj znan je kot prevajalec *Svete-ga pisma* v slovenščino. Prevoda se je skupaj z Blažem Kumerdejem lotil na Herbersteinovo pobudo leta 1783. Skupaj s Kumerdejem sta pripravila prevod *Nove zaveze* (1784, 1786), pri prevodu *Stare zaveze* (1791-1802) pa je bil njegov delež manjši. Deloval je tudi kot jezikoslovec. Na smrtni postelji je prejel vest, da je bil izvoljen za tržaškega škofa.

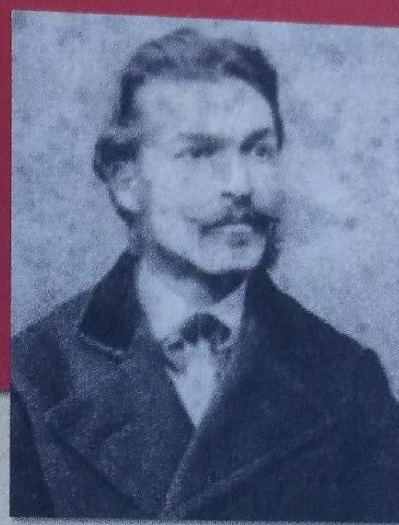

Janez Nepomuk ŠLAKAR 20

18. 4. 1791 – 3. 3. 1863

Duhovnik, ekonomist, mecen, učitelj

Osnovno šolo je obiskoval pri kamniških frančiškanih, gimnazijo pa v Ljubljani in jo dokončal v Celovcu leta 1812. Vpisal se je na študij filozofije, a se premislil in prešel na teologijo. Leta 1814 je zapustil Celovec in študij nadaljeval v ljubljanskem bogoslovju. V duhovnika je bil posvečen 1816, leta 1817 pa postal katehet na šoli uršulinskega samostana v Ljubljani, kjer je bil kasneje 21 let ravnatelj. Ukvarjal se je tudi s financami. Bil je med ustanovitelji Ljubljanske hranilnice (1821), ki je pod njegovim odličnim vodstvom podpirala številne kulturne in socialne ustanove. Od leta 1858 je častni meščan Ljubljane. Umri je leta 1863. Svoje veliko premoženje je naklonil siromakom (siromašnica v Šmartnem v Tuhinjski dolini), šolskim ustanovam in mestu Kamnik (3000 goldinarjev za ureditev poti na Žale, danes Šlakarjeva pot) Za študij svojih sorodnikov in kamniških meščanskih sinov je ustanovil štipendijski sklad, ki je deloval do konca 1. svetovne vojne.

Josip OGRINEC 21

5. 4. 1844 – 13. 5. 1879

Pisatelj, prevajalec, učitelj

Rojen je bil v Podgorju. V letih 1851-1856 je pri kamniških frančiškanih obiskoval normalko in kasneje na Dunaju študiral naravoslovje. Leta 1872 se je zaposlil kot pripravnik na gimnaziji v Novem mestu, kjer je ostal do leta 1873. Leta 1878 je postal profesor na gimnaziji v Vinkovcih na Hrvaškem in nato v Budimpešti opravil profesorski izpit iz prirodopisa kot glavnega predmeta ter matematike in fizike. Ukvarjal se je s poezijo, pripovedno prozo in dramatiko. Prevedel je nekaj manj znanih odrskih del, sam pa je 1869 napisal čitalniško igro z naslovom *V Ljubljano jo dajmo!* Ogrinec je v svojih literarnih delih kazal slovenski književnosti pot v realizem. Svoja dela je le redko podpisoval, raje je uporabljal več psevdonimov. Bil je stric bratov Alojzija, Josipa in Iva Benkoviča.

Anton 22
KNAFLIČ

21. 4. 1893 – 25. 4. 1957

Mecen, tovarnar, usnjar

Stara usnjarska družina Knaflič izvira iz Litije, kjer se je Anton rodil leta 1893. Kot mlad usnjarski tehnik je leta 1924 prišel v Kamnik, kjer je iz stare Terpinčeve usnjarne do sredine 30. let ustvaril velik industrijski obrat, ki je proizvajal zelo kvaliteto goveje in svinjsko usnje. Leta 1933 so pretežni del proizvodnje izvozili v tujino, v Ameriko, Francijo, Švico, Nemčijo, Švedsko, Belgijo, Avstrijo in Italijo. Tovarna je delovala tudi med 2. svetovno vojno. Bil je podpornik mnogih društev. Kamniškemu Sokolu in Solidarnosti je poklonil zemljišče za gradnjo doma. Tovarno je vodil še dobro leto po osvobodvi, 15. maja 1946 pa je vsa osnovna in obratna sredstva podjetja poklonil državi. Tovarna se je kasneje preimenovala v Utok.

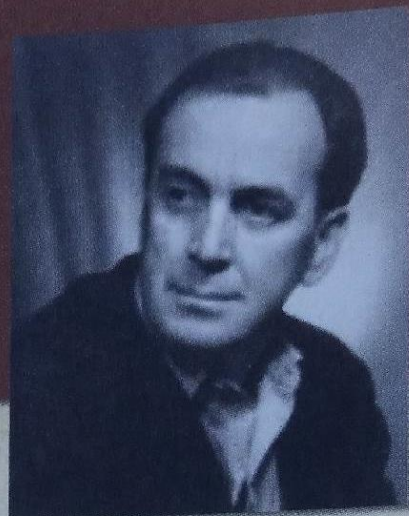

Bojan 23
KRAUT

12. 4. 1908 – 22. 8. 1991

Dekan fakultete, strojnik, univerzitetni profesor

Rodil se je v Kamniku, leta 1926 maturiral na ljubljanski realki, se leta 1933 zaposlil v Pomorskem arzenalu v Tivtu in leta 1935 v Strojnih tovarnah in livarnah v Ljubljani. V letih 1936–1946 je bil v tovarni vagonov v Slavonskem Brodu konstruktor, obratni inženir, vodja orodjarne in vodja obnove v vojni porušene tovarne. Od leta 1946 je bil izredni ter od leta 1962 redni profesor za tehnologijo kovin in tirnična vozila na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani, dve leti tudi dekan. Od ustanovitve leta 1961 je bil ravnatelj Inštituta za strojništvo. Leta 1954 je izšel njegov *Žepni strojniški priročnik*, ki je aktualen še danes. Več kot 30 let je bil glavni urednik *Strojniškega vestnika*, ki ga je izdajal od leta 1955. Bil je tudi strokovni urednik za strojništvo pri *Tehnični enciklopediji*, ki je izhajala v Zagrebu.

Lojze 24
PERKO

21. 4. 1909 – 19. 6. 1980

Slikar

VStarem trgu pri Ložu rojeni Lojze Perko se je sprva lotil očetovega poklica, frizerstva, a je obupal in se vpisal na umetniško šolo Probuda v Ljubljani. Po končanem šolanju je študiral na akademijah v Zagrebu in Sofiji. Študij je moral zaradi 2. svetovne vojne prekiniti in ga nadaljevati po njej na akademiji v Beogradu, ki jo je zaključil leta 1949. Naselil se je v Kamniku in si ustvaril družino ter se nato leta 1968 preselil v Dolenjo vas blizu Cerknice. Bil je odličen krajinar in portretist, slikal pa je tudi žanrske motive in cvetlična tihožitja. Pomembno mesto v njegovem opusu imajo tudi risbe, predvsem bežne skice in krokiji. V svojem slikarstvu je ohranil izginjajoče podobe slovenske pokrajine, vaške arhitekture in kmečkega življa. Med drugim je Perko leta 1942 ilustriral tudi Levstikovega *Martina Krpana*.

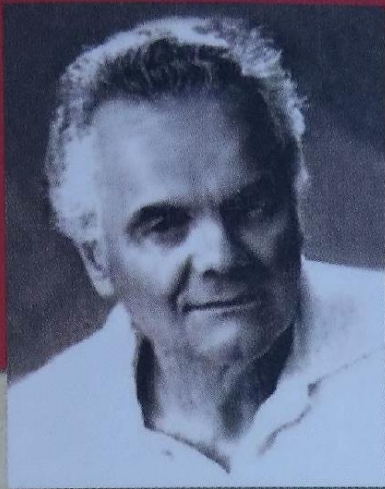

**Peter Pavel
GLAVAR** 25

2. 5. 1721 – 24. 1. 1784

*Čebelar, duhovnik,
komendator, mecen*

Bil je nezakonski sin neznanе matere in komendatorja barona Petra Jakoba Testaferrate, ki je bil tisti čas župnik v Komendi. Šolal se je na Jezuitskem kolegiju v Ljubljani in v Gradcu, kjer je dosegel naslov magistra teologije in filozofije. Leta 1744 je bil na Reki posvečen v duhovnika. V Komendi je deloval kot komendator (upravitelj redovne posesti Malteškega viteškega reda) in župnik. Zelo zavzeto je skrbel za duhovni in telesni blagor svojih župljanov in podložnikov. Leta 1752 je v Komendi zgradil beneficiansko hišo, v kateri je uredil knjižnico, ki še danes hrani 1399 knjig, leta 1760 je ustanovil zasebno šolo z internatom za revne in nadarjene učence, leta 1762 pa je začel z zidavo cerkve sv. Ane v Tunjicah. Bil je tudi čebelar in je veliko pripomogel k izobraževanju slovenskih čebelarjev. Umrli je na gradu Lanšprež na Dolenjskem. Leta 1804 so iz njegove zapuščine v Komendi postavili Glavarjevo bolnišnico – špital.

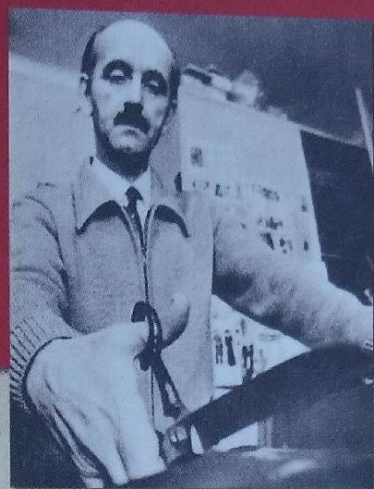

**Ivo
ZORMAN** 26

3. 5. 1926 – 14. 1. 2009

Partizan, pisatelj, učitelj

Rodil se je leta 1926 na Gori pri Komendi, šolal se je v Kamniku in v Ljubljani. Leta 1942 se je povezal s partizani in bil ustanovitelj SKOJ v Kamniku. Veliko je pisal v partizanske liste na Gorenjskem in bil od leta 1945 dopisnik Tanjuga, PDK in Spor. Ob koncu leta 1947, pred diplomo in tik pred izbruhom informbiroja, so ga izključili iz Partije in ga kot učitelja ali ravnatelja pošiljali iz kraja v kraj. V Založbi Borec je bil od leta 1965 urednik *Kurirčka*. Bil je plodovit pisatelj. V romanih je večinoma opisoval sodobno in polpreteklo (vojno) tematiko. Od preprostejšega realizma v začetnih delih se je stilno razvijal k zapletenejši zmerno modernistični prozi. Njegov pisateljski opus obsega osemnajst romanov in novelističnih knjig in petnajst mladinskih del. Njegovo glavno delo je nezaključeni ciklus devetih romanov o družini Bauman, razdeljen v tri kategorije: *Predniki*, *Sodobniki* in *Potomci*. Pisal je tudi za otroke in mladino.

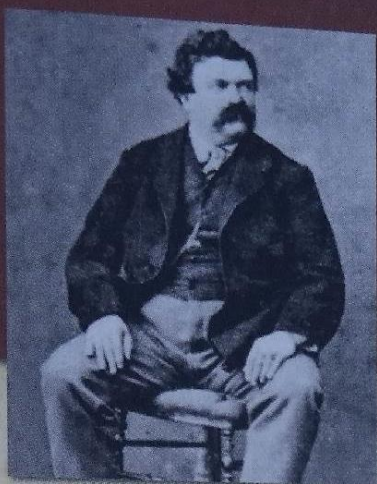

**Ivan
DEBEVEC** 27

10. 5. 1919 – 17. 3. 2003

Kostumograf, krojač, modni oblikovalec

Rodil se je na Planini, v družini s tremi otroki, očetu priložnostnemu delavcu in hlapcu ter materi gospodinji. Ko je bil star osem let, se je družina preselila v Kamnik, kjer so živeli v izjemno skromnih razmerah. V Ljubljani se je izučil za krojača. Krojaško delavnico v Kamniku je imel že med 2. svetovno vojno, a je propadla, ko je bil vpoklican v nemško vojsko; leta 1948 jo je spet postavil na noge in v letu 1952 je v Kamniku z velikim uspehom priredil prvo modno revijo. Po odhodu iz Kamnika je deloval v Mengšu, kjer je leta 1966 odprl delavnico in nekaj let kasneje (1970) tudi trgovino (butik) v Domžalah in Kamniku. Njegove modne revije so postale zbirališče slovenskih estradnikov. Ni bil le modni kreator, ampak tudi odličen organizator. Za svoje modne revije je izšolal skupino manekenov. Mojster ni nikoli pozabil svojega težkega otroštva, zato je izkupiček od modnih revij pogosto namenil za humanitarne namene.

Alojz 28
PRAŠNIKAR

13. 5. 1821 – 14. 1. 1899

Podjetnik

Izhajal je iz stare strojarske rodbine z Izlak pri Zagorju. Z bratom Francem sta se preselila v Kamnik, ko mu je bilo 14 let. Učil se je strojarstva, a se je kasneje preusmeril v gradbeništvo. Poročil se je s Terezijo Šporn iz premožne kamniške družine. Z ženinim sorodnikom je ustanovil družinsko gradbeno podjetje; gradili so ceste, železnice, med drugim tudi kamniško smodnišnico. Dal je pobudo za izgradnjo železniške proge med Ljubljano in Kamnikom (1891). Predvsem pa je pustil svoj pečat kot pionir razvoja turizma na Kranjskem, še posebno na Kamniškem. Leta 1876 je na območju med Nevljico in Kamniško Bistrico postavil vodno zdravilišče - kamniški Kurhaus, z obsežnim parkom, velikimi nastanitvenimi kapacitetami, rekreacijskimi površinami ter kvalitetno kulturno in izletniško ponudbo. Za goste so v zdravilišču uredili pešpoti v kamniški okolici in organizirali pohode v Alpe. V njegovem času je Kamnik spadal med pomembnejša zdraviliška in turistična mesta v Habsburški monarhiji.

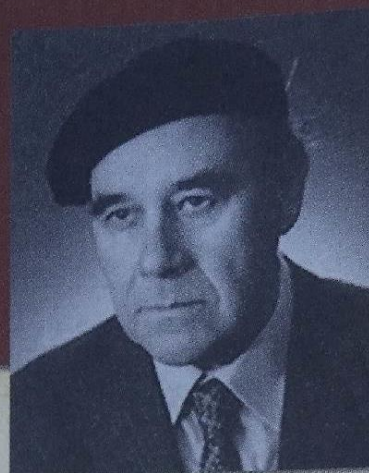

Bertold V. 29
ANDEŠKO-MERANSKI

1180 – 25. 5. 1251

Duhovnik, patriarh, plemič

Najmlajši sin andeškega grofa Bertolda IV. (1152–1204) je po poroki sestre Gertrude z ogrskim kraljem postal nadškof v Kalocsi (Kaloča). Ob cerkvenih službah je na Ogrskem opravljal tudi pomembne državne službe, bil je hrvaški ban, erdeljski vojvoda, v letu 1213 bačko-bodroški župan, istega leta je bil med kraljevo odsotnostjo skupaj s sestro, kraljico Gertrudo, imenovan za državnega upravitelja. Leta 1218 ga je papež Honorij III. imenoval za oglejskega patriarha. Kot patriarh je ok. 1228 oglejski cerkvi priključil območje Bele krajine, ki je dotlej pripadala hrvaškemu kraljestvu in s tem pomembno sooblikoval tudi današnjo mejo med Hrvaško in Slovenijo. Kot oglejski patriarh se je večkrat mudil v Kamniku, ki je bil v posesti Andeških. O tem pričajo listine, ki jih je tu izstavil. Z bratom Otonom VII. sta v listini iz leta 1232 potrdila ustanovitev kamniškega špitala, ki je deloval vse do 19. stoletja. V njem so našli pomoč obnemogli in revni kamniški meščani.

Samo 30
VREMŠAK

29. 5. 1930 – 7. 10. 2004

Častni občan, skladatelj, zborovodja

Bil je sin skladatelja in zborovodje Cirila Vremšaka. Njegove prve kompozicije so nastale že v najstniških letih, med 2. svetovno vojno. Leta 1956 je diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani, leta 1960 pa je pri Adu Darianu končal tudi študij solopetja. V letih 1957-1963 je poučeval na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani, nato v letih 1965-1973 na Osnovni šoli Frana Albrehta v Kamniku. V letih 1978-1995 je predaval teoretične predmete na Akademiji za glasbo v Ljubljani, od leta 1988 kot redni profesor. V letih 1962-1993 je bil zborovodja Prvega slovenskega pevskega društva Lira v Kamniku in letih 1975-1978 zbora Slovenske filharmonije. Kot skladatelj je bil avtor številnih vokalnih, vokalno-instrumentalnih in instrumentalnih del, tako posvetne kot tudi sakralne narave. Leta 2004 je prejel naslov častnega občana občine Kamnik.

Peter ³¹ NAGLIČ

26. 6. 1883 – 28. 7. 1959

Fotograf, tovarnar

Rodil se je v Šmarci, v družini, ki se je ukvarjala s sčetakarstvom in se pri očetu izučil obrti. Kot sčetakarski pomočnik je izkušnje v letih 1911-1914 nabiral tudi v Gradcu. Leta 1922 sta z bratom Karlom prevzela družinsko podjetje, ki je pod njunim vodstvom doživelo največji razcvet v letih 1930-1935, ko sta zaposlovala do 40 delavcev. Danes je posebno znan po obširni fotografski zapuščini, ki obsega preko 10.000 steklenih in celuloidnih negativov ter njim pripadajočih pozitivov, ki so nastajali med letoma 1899 in 1959. Tematsko Nagličevo fotografijo lahko razdelimo na portretno, krajinsko, arhitekturno in dokumentarno. Njegov fotografski opus je neprecenljiv vir za proučevanje lokalne zgodovine in življenja v kamniški okolici in širše v prvi polovici 20. stoletja. Med drugim je dokumentiral odkritje mamuta v Nevljah, odprtje kapele Marije Snežne na Veliki planini, življenje vojnih ujetnikov med 1. svetovno vojno na ljubljanskem gradu ter številna romanja.

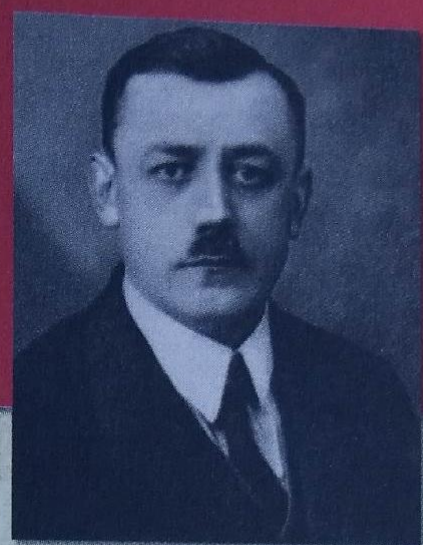

Sonja RAUTER ZELENKO ³²

11. 6. 1918 – 6. 9. 2010

Kiparka

Kiparka in keramičarka Sonja Rauter Zelenko se je rodila leta 1918 v Novem mestu. Oče je opravljal službo veterinarskega referenta, zato se je družina precej selila po Jugoslaviji. Pred 2. svetovno vojno je študirala na Visoki umetnoobrtni šoli v Pragi in študij nadaljevala po vojni. Diplomirala je leta 1949 na ljubljanski likovni akademiji. Leta 1950 se je poročila z likovnikom Karlom Zelenkom in z njim imela dva otroke. V Kamniku v t.i. Trutztturnu sta si uredila atelje in se zaposlila v keramični industriji (SVIT) Kamnik. Leta 1960 si je pridobila status svobodne umetnice. Njena prva plastična dela so nastala sredi 30-ih let, predvsem v glini in mavcu, kasneje tudi v marmorju. Slovenskemu občinstvu se je prvič predstavila leta 1949 na razstavi prve generacije diplomantov akademije. Skupno je imela več kot trideset samostojnih razstav in preko trideset skupinskih predstavitev. Svoje reliefe in male plastike narodnih noš je razstavljala po Sloveniji, Jugoslaviji in v tujini.

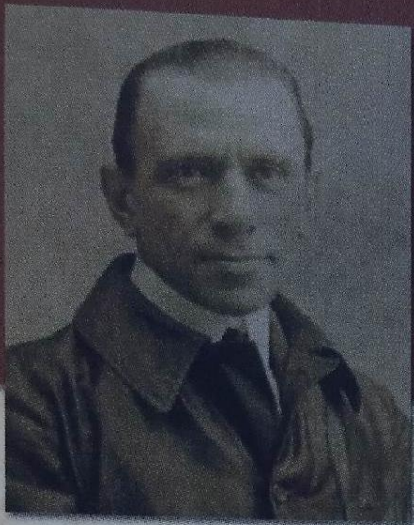

Janez (Ivan) ŠTRCIN ³³

1. 6. 1885 – 4. 8. 1972

Kulturni delavec, poslanec, župan

Bil je ena osrednjih osebnosti na Komendskem v obdobju pred 2. svetovno vojno. Šolal se je pri kamniških frančiškanih. Doma si je ustvaril veliko knjižnico in bil znan kot izvrsten govornik. V zakonu z ženo Cilko se mu je rodilo devet otrok. Leta 1909 so na njegovo pobudo v Komendi uredili prosvetni (Društveni) dom in leta 1938 sezidali novega. Zaslužen je za ustanovitev telovadnega odseka Orel (1909) in dramskega odseka pri Katoliškem prosvetnem društvu. Leta 1931 je bil izvoljen za načelnika Mlekarske zadruge v Komendi, bil je tudi med ustanovitelji Gorenjskih mlekarn v Čirčah pri Kranju. Komendske lončarje je združil v Lončarsko zadrugo, bil član hranilnice in posojilnice v Komendi, poskrbel je za elektrifikacijo komendske in sosednjih župnij. Trikrat je bil poslanec Slovenske ljudske stranke v Narodni skupščini v Beogradu, nazadnje je bil tam senator iz vrst Jugoslovanske radikalne zajednice.

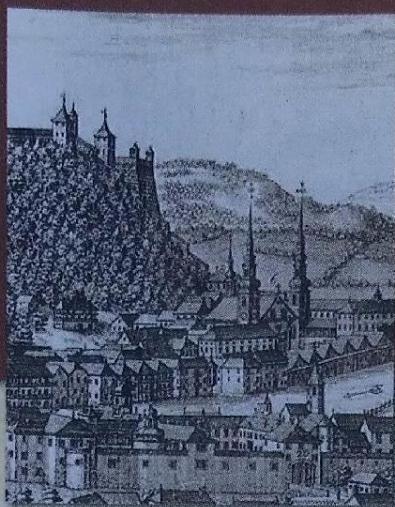

Maks 34
SAMEC

27. 6. 1881 – 1. 7. 1964

*Akademik, biokemik,
dekan fakultete, rektor,
univerzitetni profesor*

Nnegov oče Maksimilijan je bil v rojstnem Kamniku župan in zdravnik. Maks je študiral naravoslovje na dunajski univerzi ter tam leta 1904 tudi doktoriral iz organske kemije. Leta 1919 je postal prvi redni profesor kemije na novoustanovljeni Univerzi v Ljubljani, večkrat je bil dekan Tehniške fakultete, od leta 1935 do 1937 tudi rektor Univerze v Ljubljani. Organiziral je raziskovalne laboratorije, pripomogel k ustanovitvi Kemijskega inštituta v Ljubljani, ki ga je vodil do upokojitve leta 1959. Raziskoval je ogljikove hidrate, predvsem škrob in celulozo. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, dopisni član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti, Nemške akademije Leopoldina, večletni predsednik Slovenskega kemijskega društva. Leta 1949 je dobil Prešernovo nagrado za znanstvena raziskovanja. Po njem se imenujejo priznanja Fakultete za kemijo Univerze v Ljubljani.

Janez Krstnik 35
(Joannes Baptista)
DOLAR

24.(?) 6. 1621 – 13. 2. 1673

Duhovnik, skladatelj, učitelj

Rojen je bil v Kamniku, šolal se je na ljubljanskem jezuitskem kolegiju in po končanem študiju leta 1639 vstopil v jezuitski red. Noviciat je opravil na Dunaju, kjer je na univerzi študiral filozofijo. V letih 1645–1647 je poučeval na Jezuitskem kolegiju v Ljubljani in bil pomočnik semeniškega vodje in prefekt kora, kar pomeni, da je bil v tem obdobju že uveljavljen glasbenik. Leta 1648 je v mestu Steyr v Gornji Avstriji dopolnil svoj magisterij, leta 1652 pa na Dunaju zaključil študij teologije in bil v katedrali sv. Štefana posvečen v duhovnika. Služboval je še v Gradcu, Judenburgu, Ljubljani, Passau in Györu. Zgodovina kolegija omenja, da je večkrat pridigal tudi po kranjsko (carniolice). Okoli 1661 je postal glasbeni vodja v jezuitski cerkvi Am Hof na Dunaj. Pisal je vokalnoinštrumentalne in inštrumentalne skladbe (sonate, baleti) v slogu visokega baroka. Spada med najpomembnejše baročne skladatelje iz naših krajev.

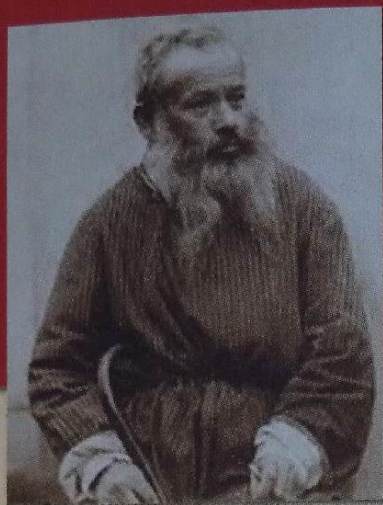

Franc 36
DROLČ

21. 6. 1939 – 1. 4. 2012

*Bibliotekar, gledališki
igralec, jezikoslovec,
kulturni delavec*

Rodil se je v Motniku kot drugi od štirih otrok Frančiške in Franca Drolca. Na kamniški gimnaziji je maturiral leta 1958, na Filozofski fakulteti v Ljubljani pa leta 1963 diplomiral na Oddelku za slavistiko. Kot študent je tri leta igral v Šentjakobskem gledališču. Leta 1964 je prevzel mesto lektorja slovenskega jezika na Jagielonski univerzi v Krakovu, dve leti kasneje je postal lektor na zagrebški slavistiki. Lektor je bil kasneje tudi v Trstu (1969–1972) in Celovcu (1973–1990), od leta 1970 do upokojitve pa je bil zaposlen v kranjski knjižnici. V času bivanja v Kranju se je posvetil raziskovanju Franceta Prešerna in objavil vrsto besedil o njegovem življenju in delu. Leta 2009 je izšla zbirka govorov *Trenutki tišine za Prešerna: Prešernov gaj 1989–2009*. Kot neke vrste zbrano delo je leta 2010 v samozaložbi izšla knjiga *Mesece globoke rose: pesmi, študije in članki, intervju, bibliografija*.

Jakob ALEŠOVEC

37

24. 7. 1842 – 17. 10. 1901

Dramatik, novinar, pisatelj, satirik

Rodil se je na Skaručni pri Ljubljani, ljudsko šolo pa je obiskoval v kamniškem frančiškanskem samostanu. Nekaj časa se je preživljal kot knjižničar in domači učitelj, v letu 1867 pa je v Ljubljani začel z delom poklicnega novinarja in pisatelja. Sprva je pisal v nemščini in največ objavljaval v Laibacher Zeitungu, kasneje v slovenščini, ki mu je bila na začetku trd oreh. Sodeloval je pri celovškem Slovencu in Kmetijskih in rokodelskih novicah. V letih 1869-1885 je izdal satirično-politični list *Brencelj v lažnivi obleki*, kasneje *Novi Brencelj v zbadljivih in šaljivih obleki*. Zaradi časopisa je moral celo v zapor. Bil je zadnji urednik nemškega časnika Triglav (1870). Od leta 1866 je objavil več meščanskih humorističnih povesti, kriminalne zgodbe iz sodnijskega življenja, burko *Nemški ne znajo* in uspelo satirično avtobiografijo *Kako sem se jaz likal* (1884), v kateri je popisal tudi svoje šolanje v Kamniku. Umril je v ljubljanski ubožnici.

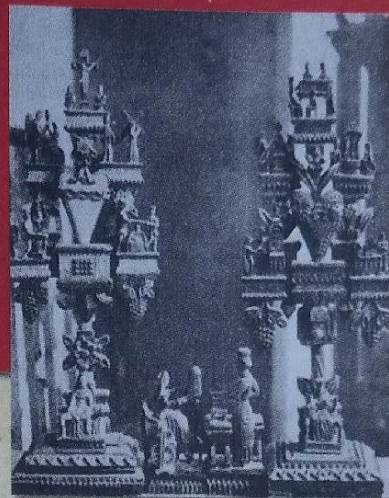
Tine ZAJEC

38

17. 7. 1905 – 11. 6. 1944

Partizan, zdravnik

Rodil se je v Trzinu. Po maturi je študiral medicino v Ljubljani, na Dunaju, v Gradcu in v Zagrebu. Diplomiral je v Gradcu, v Ljubljani je specializiral porodničarstvo in zobozdravstvo. Kasneje je postal banovinski zdravnik v Mengšu. Med 2. svetovno vojno je najverjetneje vse od začetka sodeloval z osvobodilnim gibanjem, partizanom pa se je pridružil marca 1944. Vodil je partizansko bolnišnico v Komendski Dobravi, ki je začela delovati v maju 1944. V njej je bilo prostora za 12-14 ranjencev, med katerimi so bili predvsem partizani iz Gorenjskega odreda. Dr. Zajec je v času vodenja komendske bolnišnice zdravil tudi v drugih partizanskih bolnišnicah, npr. v bolnišnici pod Krvavo Pečjo, v Kamniški Bistrici, v dolini Kamniške Bele in v Beli Peči v Tuhinjski dolini. Bolnišnico v Komendski Dobravi so nemški okupatorji izsledili in 11. junija 1944 pobili 16 ranjencev, 2 bolničarki in nato ustrelil tudi zdravnika.

Lovrenc ERZAR

39

29. 7. 1835 – 6. 7. 1903

Ljudski umetnik, mlinar, podobar, rezbar

Kot mlinar je delal v lesenem mlinu ob potoku Brnik med Nasovčami in Lahovčami. S preprostimi lesenimi orodjem je izrezoval podobe Boga, svetnikov, Marije, angelov, poleg tega pa še oltarčke in okrasne predmete. Odlikoval se je po svojski tehnični obdelavi snovi, zlasti uporabi cikcakastega vreza v les, po globokem ljudskem verskem čutenju in neizčrpnem bogastvu kompozicije. Njegove pomembnejše znane stvaritve so: vsi trije deli rožnega venca, križanje, sveta Družina pri delu v več izvedbah, zadnja večerja, križanje skupaj z božjim grobom, obisk svete Družine v templju, sv. Martin na konju, kip Matere Božje. Veliko izdelkov je naredil po naročilu, posebej *"bohkovske kote"* za kmečke domove v okolici rojstne vasi.

Jakob Frančišek ZUPAN (SUPPAN)

40

27. 7. 1734 – 11. 4. 1810

*Skladatelj, učitelj,
zborovodja*

Najverjetneje je bil rojen na Gornjem Štajerskem, v Kamniku pa je prišel pred letom 1757, kjer je na mestu organista v kamniški župnijski cerkvi nasledil svojega tasta. Glasbeno izobrazbo je pridobil v Gradcu. Na pobudo Petra Pavla Glavarja je v letih 1762-1765 deloval v komendskem deškem semenišču kot glasbeni vodja in učitelj, leta 1765 pa se je vrnil na staro delovno mesto. Dejaven je bil tudi v kamniški Akademiji sv. Cecilije, o kateri je znano samo, da je gojila sakralno in posvetno glasbo in sodelovala pri bogoslužju. V Kamniku je živel na Šutni, v današnji hiši št. 35. Pomemben je predvsem kot avtor prve slovenske opere *Belin*, ki najverjetneje ni bila nikoli izvedena in velja za izgubljeno. Ohranilo se je preko 20 njegovih del, nekatera tudi v nepopolni obliki.

Anton BREZNIK

41

14. 7. 1737 – 27. 3. 1793

Duhovnik, pisatelj, pratikar

Rojen je bil na Križu pri Komendi. Leta 1761 je postal duhovnik, od okoli 1763 dalje je deloval v Žalcu. Leta 1789 je v Ljubljani izšla njegova pratika z naslovom *Večna pratika od gospodarstva*, v kateri imajo poseben pomen navodila za delo na polju in v hiši. Bila je prva prava gospodarska pratika v slovenskem jeziku in je do leta 1808 doživela vsaj 7 izdaj. Namenjena je bila predvsem kmečkemu prebivalstvu. Razširjenost pratike v različnih narečnih okoljih je spodbudila k razmišljanju o potrebi po enotnem slovenskem knjižnem jeziku. Rojstna hiša Antona Breznika na Križu pri Komendi še stoji (Križ 41), leta 1993, ob 200-letnici njegove smrti, so mu Križani na krajevnem domu, ki nosi njegovo ime, postavili spominsko ploščo.

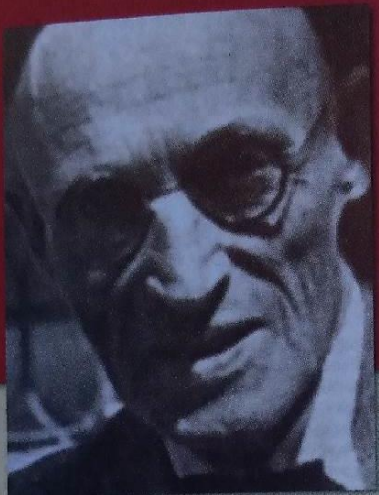
Peter LEVEC

42

12. 7. 1923 – 18. 12. 1999

Partizan, pesnik, prevajalec

VZgornjem Tuhinju rojeni Peter je osnovno šolo obiskoval v Krašnji, gimnazijo v Mariboru, nato se je po začetku druge svetovne vojne zaposlil kot delavec v Kamniku. Marca leta 1942 so ga Nemci med obiskom Maribora mobilizirali in odgnali na prisilno delo na avstrijsko Štajersko, od koder je julija 1943 pobegnil in se pridružil partizanom, sprva Šlandrovi brigadi, kasneje je delal na partizanskem letališču Otok v Beli Krajini. Prvi njegovi pesmi sta bili objavljeni v *Mladem jutru* tik pred nemškim napadom na Jugoslavijo. Leta 1944 je bil urednik in osrednji avtor partizanskega pesniškega zbornika *Iz težkih dni*. Takoj po vojni je izšla prva samostojna pesniška zbirka *Koraki v svobodo*, kateri sta sledili še dve: *Zeleni val* (1954) in *Brezkončni marec* (1971), za slednjo je prejel nagrado Prešernovega sklada. Po osamosvojitvi Slovenije se je zavzemal za narodno spravo.

Josip SUCHY - 43
Krištofov Pepček

5. 8. 1869 – 20. 1. 1941

Diplomat, pisatelj, pravnik

Izhaja iz premožne družine kamniškega trgovca češkega porekla. Vzdevek Krištofov Pepček je dobil po krčmi Pri Krištofu na Šutni, kjer je bila krčmarica njegova babica. V gimnaziji je kazal veliko zanimanje za klasične jezike. Leta 1886 vstopil v frančiškanski red, na dunajski univerzi sprva študiral teologijo, izstopil iz frančiškanskega reda, se prepisal na pravo in diplomiral leta 1907. Znanje slovanskih, romanskih in orientalskih jezikov - govoril je tudi arabsko, turško, hebrejsko in sanskrt - mu je odprlo vrata v avstrijsko diplomatsko službo. Deloval je na konzulatih v Aleksandriji, Istanbulu in Teheranu. Več let je preživel tudi v Mumbaju, Kairu in na Šrilanki. Zanimal ga je tudi budizem. Ko je bil v letih 1913-1919 zaposlen v Trstu, se je vse bolj posvečal pisanju. Njegove najpomembnejše objave so: *Ljubljanski tipi, Spomini Krištofovega Pepčka, Bežne slike iz Indije, Uvod v Buddhizem ter Staroindijske basni, bajke in pravljice.*

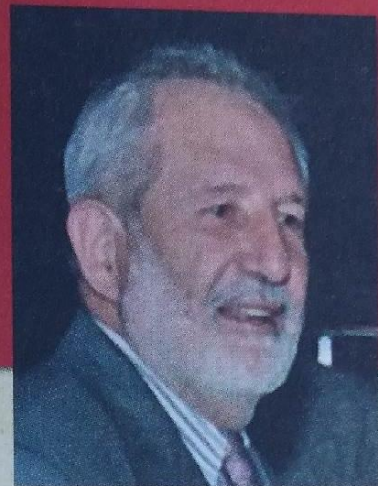

Janko POLEC 44

19. 8. 1880 – 12. 5. 1956

Akademik, pravnik, univ. profesor, zgodovinar

Rojen je bil v kamniški družini pravnika Julija Polca, brat zdravnika Julija mlajšega. Pravo je študiral na Dunaju in v Gradcu, kjer je leta 1903 tudi doktoriral. V letih 1904-1905 se je kot sodni pripravnik v Berlinu izpopolnjeval iz kazenskega prava. Leta 1908 je nastopil službo na vrhovnem sodišču na Dunaju, kjer je ostal do leta 1918. V tem času je vneto proučeval domačo pravno in upravno zgodovino. Od leta 1920 je predaval na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, od leta 1925 kot redni profesor. Dvakrat je bil dekan pravne fakultete, od ustanovitve tudi redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Ustvaril je temeljna dela iz upravne zgodovine Kranjske v prvi pol. 19. stol. ter obdelal številne teme iz agrarne in pravne zgodovine 16.-18. stoletja. Zadnji zgodovinarski prispevek je posvetil Kamniku - za prvo številko *Kamniškega zbornika* je sestavil seznam kamniških hiš in vseh znanih posestnikov do njegovega časa.

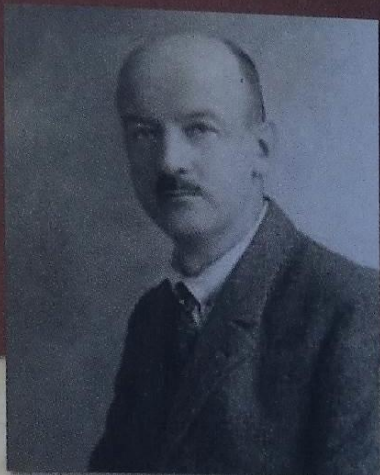

Mirko JUTERŠEK 45

31. 8. 1932 – 7. 2. 2011

Častni občan, umetnostni zgodovinar

Rodil se je v Podgorju pri Kamniku, po maturi na kamniški gimnaziji je študiral zgodovino in umetnostno zgodovino na filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer se je po diplomski zaposlil kot bibliotekar. Za diplomsko delo je leta 1959 prejel Prešernovo nagrado. Doktoriral je leta 1971 z disertacijo o slikarju Matiji Jami. Strokovno se je izpopolnjeval v tujini, tudi v Münchnu in v Moskvi. Med letoma 1968 in 1989 je predaval na Oddelku za umetnostno zgodovino v Ljubljani, od leta 1978 kot docent in od 1983 kot izredni profesor za vzhodnoevropsko umetnost. Preučeval je zlasti slikarstvo 20. stoletja. Sodeloval je pri pripravi monografij o slovenskih likovnikih (Mihi Malešu, Miri Pregelj, Maksimu Gaspariju, Lojzetu Perku, Ivanu Napotniku...). Njegova bibliografija obsega preko 276 del. Bil je pobudnik, soustanovitelj in avtor koncepta Galerije Mihe Maleša v Kamniku.

Ivan ⁴⁶
MAZOVEC

27. 8. 1888 – 14. 6. 1930

Jezikoslovec, kulturni delavec, politik, učitelj

Vrodnem Kamniku je obiskoval osnovno šolo, gimnazijo pa je leta 1907 končal v Kranju. Na Dunaju je študiral slavistiko in klasično filologijo. Proforski izpit je leta 1913 napravil na Dunaju. Kot srednješolski učitelj je deloval v Mariboru in Ljubljani. Leta 1917 je opravil proforski izpit iz srbohrvaščine in kasneje jezik poučeval na tečajih. Kot študent je prepotoval Palestino, Grčijo in Italijo. Ker se je zelo zanimal za jezikovna in politična vprašanja Južnih Slovanov, je potoval tudi po Bosni in Hercegovini, Dalmaciji, Srbiji, Vojvodini in Makedoniji. Bil je prevajalec in urednik. Leposlovna poročila in ocene je pisal za različne časopise. Leta 1927 je bil na programu Slovenske ljudske stranke (SLS) izvoljen za oblastnega poslanca v kamniško-brdskem okraju.

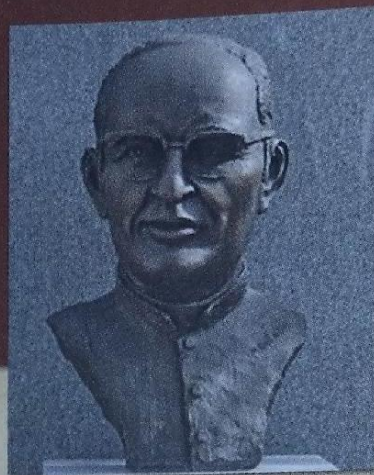

Marjan ⁴⁷
ŽNIDAR

10. 8. 1935 – 22. 3. 1996

Krojač, slikar, šahist, športni delavec

Bil je med ustanovitelji Športnega društva Komenda leta 1974, v katerem je aktivno sodeloval in bil v letih 1974–1978 podpredsednik. Je tudi ustanovitelj in dolgoletni predsednik Šahovskega kluba Komenda. V Komendi je organiziral šahovska tekmovanja, poučeval šah učence in učenke Osnovne šole Komenda-Moste ter z njimi dosegal velike tekmovalne uspehe. Tekmoval je tudi sam. Po poklicu je bil krojač. Veliko svojega časa je posvetil slikanju. Ustvarjal je od mladosti, pozneje večinoma po naročilu, precej za Slovence po svetu. V oljih na platnu je upodabljal panorame najstarejšega dela Komende, kriški grad, stare hiše, preden so jih podrli, obnavljal je križe po komendski župniji, na pobudo župnika Viktorijana Demšarja pa je naslikal tudi stari komendski grb. Prizadeval si je za obnovo nekdanje Glavarjeve bolnice v Komendi.

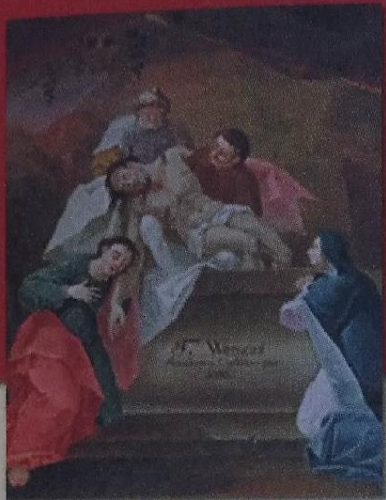

France ⁴⁸
GAČNIK

8. 8. 1927 – 19. 11. 1988

Duhovnik, fotograf, skladatelj, župnik

Rodil se je v Velikih Laščah, kjer je obiskoval osnovno šolo. Po gimnaziji v Ljubljani je vstopil v ljubljansko semenišče in bil leta 1951 posvečen v duhovnika. Prvo desetletje je služboval v Trziču, v Sorici in Davči in se začel ukvarjati s fotografijo. Leta 1962 je prišel za župnika v Stranje, kjer je služboval vse do smrti leta 1988. Vseskozi je posvečal veliko pozornost glasbi. Izdal je več pesmaric z lastnimi uglasbitvami: *Večerni ave, Prihaja Bog: 15 božičnih pesmi za 1, 2 ali 4 glasove, Na hribu križ, Božična zgodba* idr. Mladini se je posebno približal s t. i. *ritmičnimi mašami*, ki jih je izdal tudi v pesmarici *Na strune kitare*. S svojim zgledom in delovanjem je pomembno vplival na razvoj in podobo cerkvene mladinske glasbe na Kamniškem in v Sloveniji. Pesmi iz njegovih zbirk se še danes redno izvajajo na slovenskih cerkvenih korih, izhajajo v različnih priredbah in so vključene v različne izdaje krščanskih duhovnih pesmi.

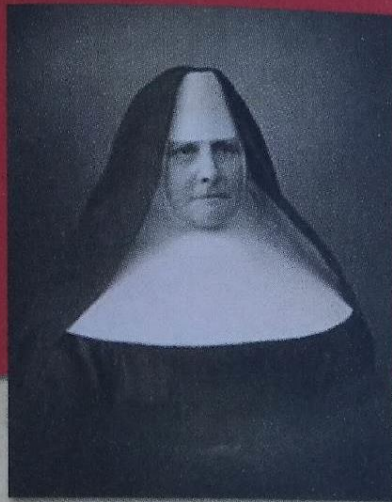

Fortunat 49
BERGANT
(VERGANT,
WERGANT)

6. 9. 1721 – 31. 3. 1769

Slikar

Izhaja iz družine umetnostnega rezbarja, mizarja in izdelovalca skrinj. Rodil se je v Mekinjah pri Kamniku, kasneje so se preselili na Graben. Na njegov razvoj je pomembno vplival kamniški župnik baron Maksimilijan Lepold Rasp, ki mu je verjetno posredoval tudi naročilo za njegovo prvo znano, a neohranjeno delo, bandersko sliko iz leta 1746 za podružnično cerkev v Gradišču v Tuhinju. Šolal se je v Rimu (1756, 1758–60) in Benetkah. Svoja dela je podpisoval na nenavadnih mestih, v zavihkih oblačil, na robovih miz ali pisem, rezilih meča in podobno. Po povratku iz Italije je živel v Ljubljani, leta 1763 ga že omenjajo kot priznaneega slikarja. Večinoma je deloval v Sloveniji, v veliki meri za samostan v Stični. Ohranila so se predvsem njegova sakralna dela. Spada med najpomembnejše slovenske baročne slikarje.

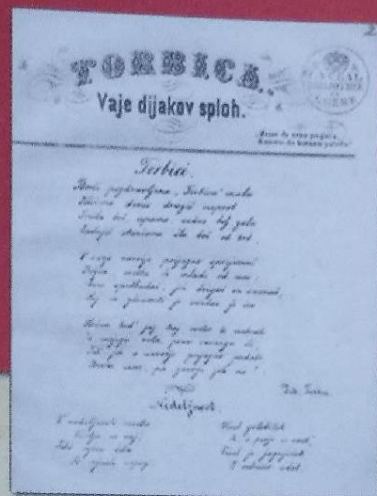

s. Felicita 50
(Terezija)
KALINŠEK

5. 9. 1865 – 21. 9. 1937

Pisateljica, redovnica,
učiteljica, kuharica

Rodila se je kot Terezija Kalinšek v Podgorju pri Kamniku. Oče Tomaž je kmalu umrl in mati Uršula je sama skrbela za šest otrok. V noviciat pri šolskih sestrah v Mariboru je vstopila pri sedemindvajsetih letih. Leto kasneje (1893) je opravila prve, leta 1896 pa še večne zaobljube. Po končanem drugem letniku učiteljišča je prevzela vodstvo samostanske kuhinje. Leta 1898 so v Ljubljani ustanovili Kmetijsko gostinsko šolo, kamor je bila sestra Felicita poslana kot učiteljica kuhanja. Najbolj poznana je kot avtorica *Slovenske kuharice*. Sprva je šlo zgolj za dopolnitev starejše *Slovenske kuharice* avtorice Magdalene Pleiweis iz leta 1868, v kasnejših izdajah pa je bil vsebinski in uredniški prispevek s. Felicite tolikšen, da velja za glavno avtorico knjige.

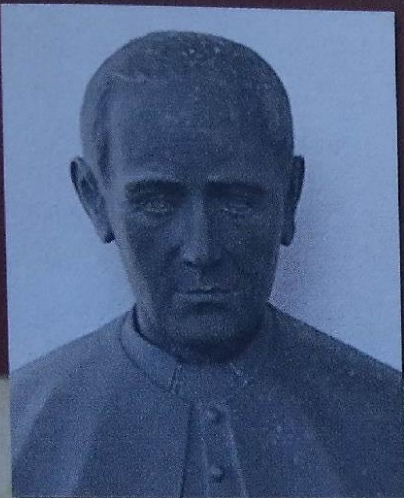

Nikomed 51
RAVNIHAR
(RAUNICHER)

14. 9. 1840 – 17. 3. 1928

Narodni buditelj, pravnik

Na Križu pri Komendi, kjer se je rodil, je bil njegov oče oskrbnik gradu. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani in leta 1862 maturiral. Tri leta je obiskoval pravno fakulteto v Zagrebu in bil nato sodniški pripravnik v Ljubljani. Sodniški izpit je opravil v Gradcu. Kasneje je služboval na okrajnih sodiščih v Idriji in Postojni. Po avstrijski okupaciji Bosne je med letoma 1879 in 1885 deloval v Cazinu, Bihaču in Dolnji Tuzli. Nato se je vrnil v Postojno, kjer je deloval do upokojitve leta 1897. Kot študent je v Zagrebu med letoma 1863 in 1866 urejal 3.-6. zvezek *Torbice jugoslavjanske mladosti* in v njej objavil več člankov. Leta 1863 je izdal *Kratek kranjsko-slovenski besednjak*, s katerim je želel iz slovenskega jezika iztrebiti tujke.

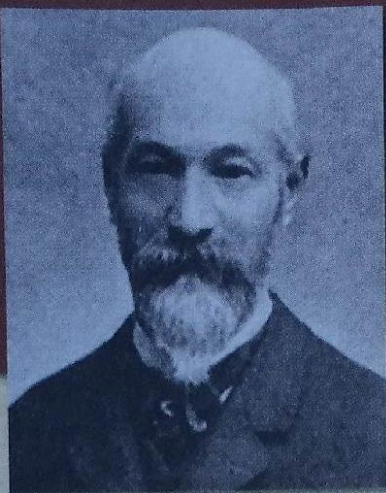

Franc Mihael PAGLOVEC 52

26. 9. 1679 – 11. 2. 1759

*Duhovnik, pisatelj, učitelj,
župnik*

Osnovnošolsko izobrazbo je dobil v rodnem Kamniku, študij je nadaljeval v Ljubljani, najverjetneje na jezuitskem kolegiju. Leta 1702 je prišel v Kamnik za kaplana, kasneje je bil poslan za vikarja v Šmartno v Tuhinju, kjer je takoj ustanovil šolo za nadarjene kmečke otroke, jih učil tudi nemščino in latinščino, da bi mogli kasneje šolanje nadaljevati v Ljubljani. Med njegovimi učenci je bil tudi Jurij Japelj. Anonimno je izdal več knjig: *Tobiove bukve* (1733), *Evangelia inu brania* (1741), *Zvesti tovariš* (1742), *Thomasa Kempenzarja Bukve* (1745), in *Sveta vojska* (1747), nekatere tudi v več izdajah. Prvi izdaji *Zvestega tovariša* in *Kempenzarju* je dodal tudi *Table teh puhštavov*, ki so bili prvi slovenski abecedniki po 162 letih. Dejaven je bil tudi kot graditelj; v letih 1711-1735 je prezidal, obnovil ali povečal vseh 7 cerkva v svoji obsežni župniji na prostoru med Nevljami in Motnikom. Leta 1720 je ustanovil prvo hranilnico na Kranjskem.

Johannes FRISCHAUF 53

17. 9. 1837 – 7. 1. 1924

*Alpinist, geodet, kartograf,
matematik*

Na Dunaju, kjer je bil rojen, je končal osnovno in srednjo šolo ter univerzo. Študiral je matematiko, fiziko in astronomijo. Doktoriral je leta 1861 in postal docent na graški univerzi. Med letoma 1864 in 1919 je objavil številne prispevke, razprave in knjige s svojega strokovnega področja. Od leta 1868 je sistematično obiskoval planine v Sloveniji, Črni gori in na Hrvaškem. Tega leta je bil prvič v Kamniško-Savinjskih Alpah, ki jih je pričel intenzivno raziskovati. O njih je tudi pisal in leta 1873 izdal gorski vodnik. Leta 1874 je osnoval društvo, ki naj bi v Kamniško-Savinjskih Alpah postavilo kočice in skrbelo za izgradnjo poti. Poiskal in markiral je veliko gorskih poti ter prvi določil višino nekaterih vrhov. Slovensko planinsko društvo ga je leta 1893 imenovalo za častnega člana. Sodeloval je pri gradnji koč na Korošici, Okrešlju (od 1908 Frischaufov dom), nad Suhim dolom blizu Zoisove kočice in na Kamniškem sedlu.

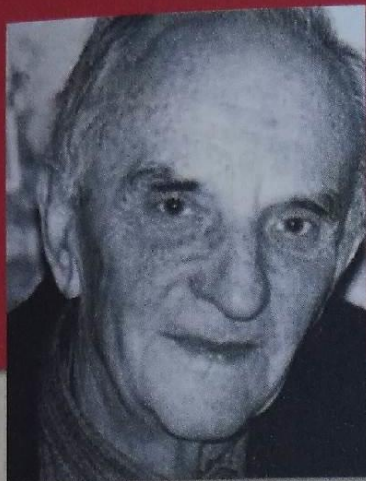

Friderik III. HABSBURŠKI 54

21. 9. 1415 – 19. 8. 1493

Cesar, deželni knez

Bil je najstarejši sin vojvode Ernesta Železnega (1377-1424) in njegove druge žene Zimburge Mazovijske. Po očetovi smrti je postal notranjeavstrijski vojvoda, leta 1440 je bil izvoljen za nemškega kralja in leta 1452 za svetega rimskega cesarja. Bil je najdlje vladajoči sveti rimski cesar in zadnji, ki je bil kronan v Rimu. Leta 1444 je obiskal Kamnik, kjer mu je posebno ugajal Mali grad. Na prošnjo meščanov je 8. februarja 1444 v Ljubljani potrdil kamniške privilegije. Med drugim je ukazal mesto dobro utrditi zaradi turške nevarnosti. S privilegiji je močno vplival na gospodarski razvoj Kamnika. Leta 1478 je dovolil ureditev kopaljšča. V zadnjem letu svojega življenja, julija 1493, je meščanom dovolil gradnjo frančiškanskega samostana. O obisku Friderika v Kamniku leta 1444 govori dramatična slika Cesar Friderik na Malem gradu, ki jo je leta 1898 napisal pesnik Anton Medved.

Viktor 55
REPANŠEK

2. 9. 1913 – 2. 1. 2006

*Agronom, častni občan,
skavt, učitelj*

Ljudsko šolo je končal v Kamniku in gimnazijo v Ljubljani. Agronomijo je študiral v Zagrebu in diplomiral leta 1938. Prvo zaposlitev je dobil na novoustanovljeni kmetijski šoli v Poljčah kot referent za kmetijsko-gospodinjstvo. Med vojno je zamenjal tri nemška in tri italijanska taborišča. Po osvoboditvi je postal referent za tisk in propagando pri ministrstvu za kmetijstvo. Leta 1947 je odšel na specializacijo iz selekcije in pridelovanja krompirja na Češko. Po vrnitvi se je začel ukvarjati z žlahtnjenjem krompirja na Kmetijskem znanstvenem zavodu v Ljubljani. Vzgojil je prvih 10 slovenskih sort. Napisal je preko 100 znanstvenih člankov, krompirju je posvetil tudi več knjig. Za svoje delo je bil večkrat nagrajen. Ob 90-letnici mu je občina Kamnik podelila naziv častnega občana.

Julij 56
POLEC ml.

8. 10. 1883 – 31. 1. 1944

Partizan, zdravnik

Ljudsko šolo je obiskoval v Kamniku, gimnazijo v Ljubljani, na Dunaju je študij medicine zaključil leta 1914. Po razpadu avstroogrske monarhije je bil imenovan za okrajnega zdravstvenega referenta v Kamniku, kjer je dosegel položaj zdravstvenega nadzornika. Bil je član Banskega sanitetnega sveta za Dravsko banovino, železničarski zdravnik za zdravstveni okraj Kamnik, honorarni zdravnik v kamniški smodnišnici, jetniški zdravnik v Kamniku, pobudnik in ustanovitelj protituberkulozne lige v Kamniku in njen predsednik. Marca 1936 je v mestu začel Protituberkulozni dispanzer, leta 1938 pa zdravstveni dom. Med 2. svetovno vojno se je kot zdravnik pridružil partizanom, bil decembra 1943 aretiran in zaprt najprej v Kamniku, nato v Begunjah. Januarja 1944 so ga v Šentvidu nad Ljubljano ustrelili Nemci. Pokopan je v Begunjah, na pokopališču talcev. Po njem nosita ime ulica in zdravstveni dom v Kamniku.

Žiga (Seifrid II.)
GALLENBERG 57

1267 – 1301

*Plemič, ustanovitelj
mekinjskega samostana*

V virih in literaturi se pojavljajo različne variante njegovega imena: Sifridus, Sivridus, Sigefridus, Seifrid, Zigfrid, Seyfrid, slovenjeno Žiga. Z ženo Elizabeto Rabensberg je 9. oktobra 1300 v Mekinjah pri Kamniku ustanovil prvi samostan reda sv. Klare (klaris) na Kranjskem. Samostanu sta poleg dvora v Mekinjah darovala tudi 13 kmetij, 4 sirarnice, pravico do oskrbe z lesom, nekaj travnikov, sadovnjakov in potokov. Samostan je klarisam pripadal do jožefinskih reform konec 18. stoletja, ko je bil razpuščen. V 20. stoletju so v samostanu prebivale uršulinke, ki so mogočno samostansko poslopje leta 2016 podarile občini Kamnik.

Peter Jakob 58
TESTAFERRATA

10. 10. 1673 – 24. 10. 1763

*Duhovnik, komendator,
mecen, plemič*

Peter Jakob baron de Testaferrata se je rodil v La Valetti. Na rimski univerzi Sapienza je študiral cerkveno in civilno pravo in bil že pri dvajsetih posvečen v duhovnika. Kot član malteškega viteškega reda je leta 1698 dobil v upravo redovno posestvo - komendo pri sv. Petru, ki je tedaj sodila v Češki priorat. Leta 1715 je zasedel tudi mesto župnika v Komendi. Njegovo bivanje v Komendi je zaznamovala obširna gradbena dejavnost, za katero je namenjal dohodke posestva. Leta 1726 je dal po načrtih stavbenika Gregorja Mačka postaviti sedanjo župnijsko cerkev sv. Petra (na mestu stare). Za novo cerkev je naročil tudi tri slike pri beneškem slikarju Niccolu Bambiniju. Podobno je dal na novo postaviti tudi več podružničnih cerkva: na Križu (1736), v Suhadolah (1740), v Zapogah (1737) in na Pšati pri Cerkljah (1738). V Mostah je podružnični cerkvi prizidal kapelo sv. Frančiška Ksaverija. Bil je oče Petra Pavla Glavarja.

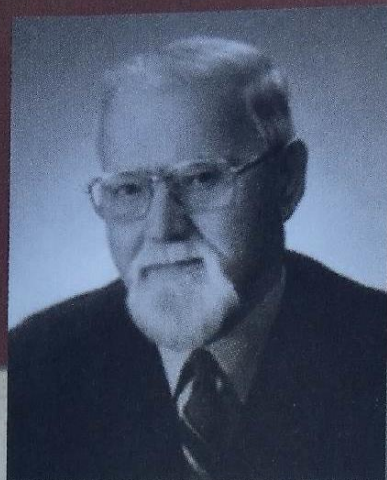

Franc 59
JELOVŠEK

4. 10. 1700 – 31. 5. 1764

Slikar

Slikar Franc Jelovšek se je rodil v Mengšu. Aprila 1723 se je poročil z Marijo Vidmayr, s katero je imel tri otroke. Njegov slikarski stil se je verjetno oblikoval ob znanih slikarjih njegove dobe, kot sta bila Janez Mihael Reinwaldt in Italijan Giulio Quaglio, ki je poslikal strop tedaj nove ljubljanske stolnice. Jelovšek je eden pomembnejših slovenskih baročnih freskantov in utemeljitelj ljubljanskega baročnega slikarstva. Izoblikoval je svojo regionalno različico iluzionističnega slikarstva. Svoja dela je zapustil tudi na kamniško-komendskem prostoru. V letih 1734-1735 je po Raspovem naročilu poslikal prezbitarij tedaj nove župnijske cerkve na Šutni, njegove so freske v cerkvi na kamniških Žalah, v cerkvi v Nevljah, na pročelju beneficijatske hiše v Komendi, za glavni oltar v cerkvi sv. Petra v Komendi iz leta 1758 pa je narisal načrt. Naslikal je tudi dve oljni sliki za oltar cerkve sv. Miklavža na Gori nad Šmartnim.

Franc 60
KONCILJA

7. 10. 1896 – 25. 4. 1991

Mizar, rezbar

Za mizarja se je izučil pri svojem očetu Francu ter leta 1928 odprl mizarstvo delavnico v Mekinjah. Izdeloval je pohištvo visoke kakovosti, največ po naročilu kamniških meščanov. Njegova delavnica je zaposlovala od 4 do 5 delavcev. Po koncu druge svetovne vojne se je družina znašla v težkih razmerah zaradi visokih davkov. Kljub temu je tudi od kamniških oblasti dobil nekaj naročil, največ pa je delal za cerkvene naročnike, zlasti v sodelovanju z Jožetom Plečnikom. Za cerkev v Zg. Stranjah je izdelal notranjo leseno opremo, za frančiškansko cerkev v Kamniku lesene dele v kapeli Božjega groba, v Nevljah stensko oblogo krstilnice, v Tunjicah dvoje vrat pri stranskih vhodih v cerkev, v cerkvi na Šutni pa nosilni del podstavka za kopijo slike brezjanske podobe Marije Pomagaj. Po Plečnikovih načrtih je za ljubljansko stolnico izdelal tudi škofovski sedež, opremo za cerkev sv. Antona v Beogradu, pohištvo za dnevno sobo v lectariji Stele v Kamniku ...

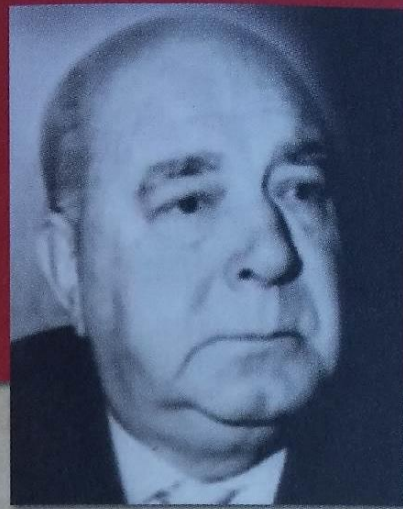
Jernej PLAHUTA

61

13. 10. 1919 – 30. 10. 2003

Operni pevec

Tenorist Jernej Plahuta se je rodil na Brišah nad Kamnikom. Šolo je obiskoval v Nevljah. Med drugo svetovno vojno je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko, kjer je prišel v vojno ujetništvo v taborišče blizu Marseilla. Po vojni se je zaposlil v tovarni glasbil v Mengšu, kjer je prišel v stik z glasbo in ljudmi, ki so postali pozorni na njegov glas. Pevec Tone Petrovčič ga je napotil na glasbeni konservatorij v Ljubljano, kjer se je šolal pri Adu Darianu. Oktobra 1951 je postal solist v mariborski operi. V letih 1955-1956 je nastopal v Celovcu, v letih 1956-1961 pa v operi v Augsburgu. Pel je v operah in operetah. Leta 1961 je šel v svobodni poklic. Vabila so ga nemška in avstrijska gledališča. Leta 1966 se je vrnil v Maribor, kjer se je leta 1982 upokojil. Zadnjič je na mariborskem opernem odru nastopil leta 1984 kot Artur v Lucii Lamermoor. Po končani karieri se je umaknil iz javnosti in veliko časa preživel v vasi Apno, kjer je imel počitniško hišo.

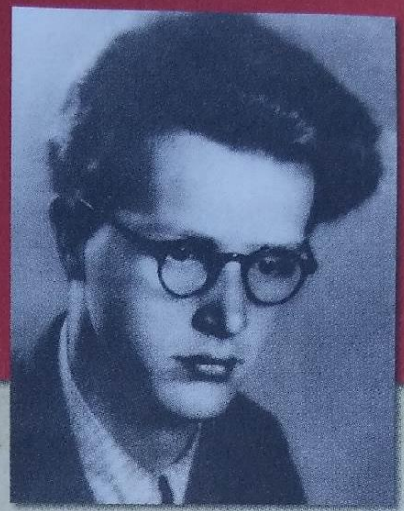
Fran ALBRECHT

26

17. 11. 1889 – 11. 2. 1963

Kritik, pesnik, pisatelj, urednik

Rojen je bil v Kamniku, študij je zaključil v Ljubljani. Med drugo svetovno vojno je bil kot udeleženec NOB-ja v italijanskem zaporu in nemškem taborišču Dachau. Po osvoboditvi je bil prvi ljubljanski župan do upokojitve leta 1948. Od leta 1908 dalje je objavljala pesmi, črtice in recenzije v Ljubljanskem zvonu, najprej pod psevdonimom "Rusmir". Poročil se je z znano slovensko pesnico in pisateljico Vero Kessler. Kot pesnik je sledil predvsem novoromantičnim vzorom, zlasti Otonu Župančiču, obenem pa je bil predhodnik ekspresionističnega pesništva dvajsetih let. Izdal je zbirki *Mysteria dolorosa* (1917) in *Pesmi življenja* (1920); izbor *Pesmi* je izšel 1966. Na motive iz Levstikovega življenja je napisal povest *Zadnja pravda* (1934). Veliko je prevajal in bil med vidnejšimi gledališkimi kritiki svojega časa. Ljubljanski zvon je urejal v letih 1922-32, ob krizi revije 1932 se je umaknil in z drugimi ustanovil revijo *Sodobnost*. Leta 1960 je dobil Prešernovo nagrado.

France BALANTIČ

63

29. 11. 1921 – 24. 11. 1943

Pesnik, sodel. OF, domobranec

Rodil se je v Kamniku. Kot uspešen dijak Škofijske klasične gimnazije v Ljubljani je prejel nagrado Mestne hranilnice. Rad je hodil v planine, bil tih in zadržan. Na ljubljanski univerzi je vpisal študij slavistike. Z Osvobodilno fronto je bil povezan kot krščanski socialist. Leta 1942 so ga Italijani zaprli in odpeljali v koncentracijsko taborišče Gonars v Furlaniji, po vrnitvi se je pridružil vaškim stražarjem v Grahovem, kjer je novembra 1943 umrl med partizanskim napadom na tamkajšnjo domobransko posadko. Poezijo je začel pisati v gimnazijskih letih. Za življenja je objavil samo 20 pesmi v reviji *Dom in svet*. V zadnjih mesecih leta 1941 je urejal rokopisno pesniško zbirko, ki ji je dal naslov *Muževna sem steblika*. Njenega izida ni dočakal. Posmrtno, leta 1944, je izšla prva knjiga njegovih pesmi z naslovom *V ognju groze plapolam*. Po drugi svetovni vojni je bila njegova poezija prepevedana. Kritična izdaja *Zbranih pesmi* je izšla leta 1991. Istega leta so mu v Kamniku postavili spomenik, od leta 2015 se po njem imenuje kamniška knjižnica.

Anda 64
PETERLIN

30. 11. 1922 – 6. 9. 2006

Častna občanka, jezikoslovka, kulturna delavka, sodelavka OF, učiteljica

Anda Peterlin se je rodila kot "Orlova" v Podborštu. Osnovno šolo je obiskovala v Komendi, od leta 1935 do 1941 pa državno realno gimnazijo na Poljanah v Ljubljani; ob začetku vojne se je vrnila domov v Podboršt in delala na komendski občini. Za sodelovanje s partizanskim gibanjem med vojno je prejela srebrno zvezdo. Na novoustanovljeni kamniški gimnaziji je v letu 1950/51 začela poučevati slovenščino, a bila zaradi javnega izpovedovanja vere premeščena v Moravče. Službovala je tudi na šolah v Logatcu, na Trati pri Škofji Loki in na Srednji trgovski šoli v Ljubljani, kjer je vodila tudi šolsko knjižnico. Že leta 1947 je pričela urejati Glavarjevo knjižnico v Komendi in leta 1998 o njej predavala na Sloveniku v Rimu, ko je tam potekal simpozij o Petru Pavlu Glavarju. Prizadevala si je za ohranitev Glavarjeve zapuščine in njeno prepoznavnost. Od leta 2003 je častna občanka občine Komenda.

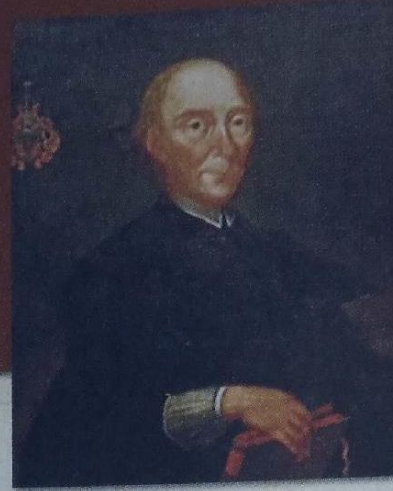

Marija 65
VERA

22. 11. 1881 – 12. 1. 1954

Gledališka igralka, učiteljica

Kot Frančiška Ksavera Marija Eppich se je rodila v Kamniku in se po smrti staršev preselila k stricu, kaplanu v Lipici. Kmalu po šolanju na učiteljski v Gorici (1897-1901) je pri 24 letih odšla na Dunaj in začela s šolanjem za igralko. Kritiki so v njej takoj prepoznali velik igralski talent, dobila je pogodbo v vodilnem dunajskem gledališču Burgtheater, ki pa se zaradi kasnejše poroke in materinstva ni realizirala. V züriškem Stadttheateru je prodrla z odličnimi upodobitvami klasičnih tragedijskih vlog in bila kasneje angažirana v Mannheimu, Berlinu, Gdanskju in nato kariero na nemških odrih zaključila v Baslu. Leta 1913 je nastopila v nemškem filmu Bismarck, ki pa ni ohranjen. Po vojni je na vabilo nove jugoslovanske države delovala v Sarajevu, Novem Sadu in Beogradu, od leta 1923 pa v Ljubljani. Ob ustanovitvi Akademije za igralsko umetnost leta 1945 je postala profesorica za dramsko igro in umetniško besedo. Za svoje delo je v letih 1950 in 1951 prejela Prešernovo nagrado.

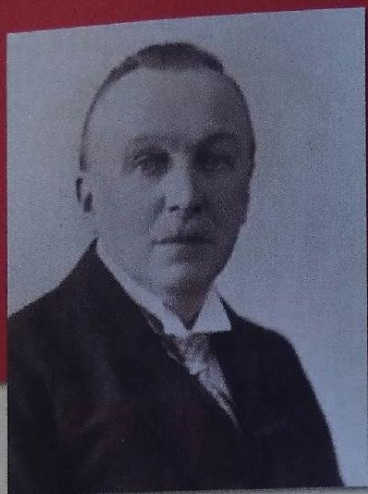

Maksimilijan 66
Leopold RASP

19. 11. 1673 – 12. 12. 1742

Akademik, duhovnik, mecen, plemič, učitelj, župnik

Rodil se je v Škofji Loki, gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, višje študije na jezuitskem kolegiju, filozofijo je študiral v Gradcu in bil v letih 1693-1697 v Rimu gojenec rimskega papeškega zavoda Germanika. Doktoriral je iz Svetega pisma in bil posvečen v duhovnika ter pri komaj 26 letih marca 1700 imenovan za kamniškega mestnega župnika; službo je opravljal vse do smrti. Bil je član ljubljanske Academie operosorum, kjer je imel vzdevek Indefessus - Neutrudni. Znatno dediščino po izumrli rodbini loških Raspor je uporabil za zidavo, predelavo in umetnostno opravo cerkva v Kamniku in okolici. Dal je postaviti kapelo na Kalvariji nad Žalami (1724), s Šutne je dal na sedanje mesto prestaviti mestno pokopališče, podreti staro župnijsko cerkev in postaviti sedanjo (1732). Bil je podpornik domačih umetnikov ter kamniških obrtniških cehov. V Kamniku je kupil zasebno hišo, jo predelal za šolske namene ter s pomočniki učil dečke in deklice branja, pisanja, računanja ter naprednega gospodarstva. Bil je izjemno prizadeven dušni pastir.

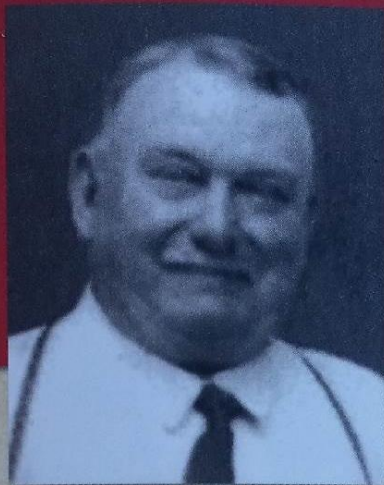

**Josip Nikolaj
SADNIKAR 67**

5. 12. 1863 – 4. 11. 1952

*Častni meščan, kulturni
delavec, mecen, veterinar*

Po končani ljudski šoli je obiskoval klasično gimnazijo v Ljubljani. Leta 1882 je odšel na Dunaj na Visoko šolo za veterino, kjer je leta 1886 diplomiral. Služboval je v Ljubljani, Radovljici in Črnomlju. Leta 1889 je prišel v Kamnik in vse do upokojitve 1926 deloval kot okrajni veterinar in veterinarski inšpektor. V kamniškem okraju je organiziral veterinarsko službo, uredil higiensko službo in v Krtini pri Domžalah zgradil živalsko grobišče. Od mladih let je bil zbiratelj in ljubitelj starin. Leta 1893 je svojo zbirko na prošnjo oblasti odprl javnosti. S tem je slovenski narodni prostor dobil prvo zasebno muzejsko zbirko, mesto Kamnik pa nasploh eno prvih kulturnih ustanov. V šestdesetih letih zbirateljske dejavnosti je zbral preko 3000 predmetov velike zgodovinske in kulturne vrednosti. Leta 1937 mu je mesto Kamnik podelilo naslov častnega meščana.

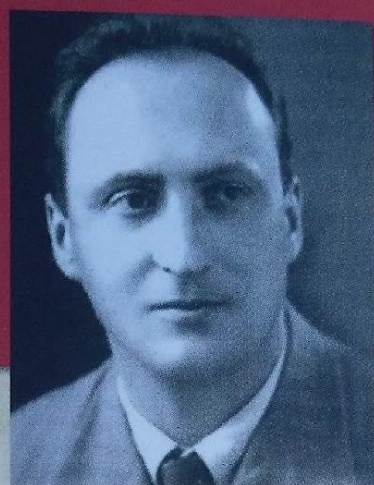

**Andrej MEJAČ -
Komenčan 68**

16. 11. 1866 – 16. 8. 1941

*Kronist, poslanec, trgovec,
župan*

Andrej Mejač je bil 41 let član kamniškega cestnega odbora, 29 let župan v Komendi (Kapli vasi), več let predsednik krajevnega šolskega odbora, član okrajnega šolskega sveta v Kamniku, svetnik trgovske zbornice, leta 1901 je bil izvoljen za deželnega poslanca za okraj Komenda - Brdo v Kranjskem deželnem zboru in dolgoletni cerkveni ključar. Na svoji zemlji je dal postaviti prvi gasilski dom v Komendi in bil prvi načelnik komendskega gasilskega društva, ustanovljenega 1894. Bil je tudi predsednik prve uprave mlekarške zadruga v Komendi, ustanovljene leta 1905. Za zbiranje ljudskega blaga in opisovanje starih ljudskih običajev, raziskovanje krajevne zgodovine in poročanje o dogodkih v Komendi (navadno pod psevdonomimom Komenčan) ter politično delovanje ga je navdušil Janez Evangelist Krek. V svoji imenitni hiši v Kapli vasi 14 si je uredil bogato knjižnico. Mejačeva domačija je bila požgana leta 1944.

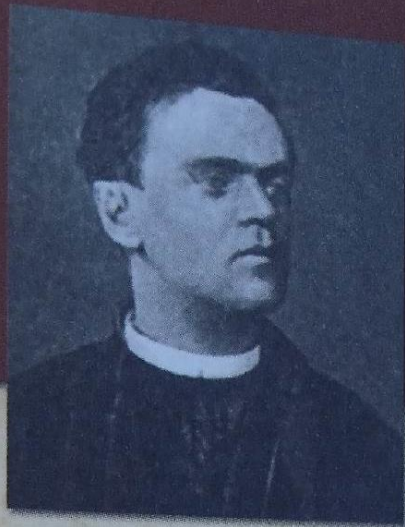

**France
PUCELJ 69**

2. 12. 1902 – 14. 11. 1993

Zdravnik

Rojen je bil v Goriči vasi pri Ribnici na Dolenjskem. Po osnovni šoli v Ribnici in gimnaziji v Ljubljani je študiral medicino v Gradcu in v Zagrebu, kjer je januarja 1929 doktoriral in se zaposlil v Splošni banovinski bolnišnici v Celju. Leta 1932 je opravil izpopolnjevalni tečaj za konservativno zobozdravstveno terapijo v Pragi. V Kamniku je leta 1932 začel zasebno prakso. Po izpopolnjevanju v Sanatoriju za pljučne bolezni na Golniku je leta 1936 prevzel novoustanovljeni protituberkulozni dispanzer v Kamniku, ki ga je vodil do upokojitve leta 1980. Leta 1936 je bil med ustanovitelji Protituberkulozne lige v Kamniku. Od leta 1952 je bil zaposlen kot zdravnik v Zdravstvenem domu Kamnik. Po vojni je deloval tudi na družbenem področju kot predsednik Socialnega skrbstva občine Kamnik, kot član Planinskega društva in Avto-moto društva Kamnik. Bil je med ustanovitelji Občinske organizacije Rdečega križa v Kamniku in njen dolgoletni predsednik.

Janez 70
PARAPAT

9. 12. 1838 – 7. 4. 1879

Duhovnik, pisatelj, župnik, prevajalec, zgodovinar

Materi Nemki s Kočevskega in očetu Istranu se je rodil v Ljubljani, kjer je obiskoval tudi gimnazijo in nato vstopil v bogoslovje. V duhovnika je bil posvečen leta 1864. Služboval je kot kaplan v Stari Cerkvi, Semiču in Podbrezjah, med letoma 1872 in 1877 je bil župni upravitelj, nato pa do leta 1879 župnik na Vranji Peči, kjer je dobil vzdevek "palovski gospod". Pisati je začel kot bogoslovec v semeniškem listu *Slovanska lipa* in *Koledarju Mohorjeve družbe* ter izdal več molitvenikov. Ob koncu življenja je začel zbirati slike, zapustil je tudi dva rokopisna zvezka s pregovori. Velja za utemeljitelja kamniškega zgodovinarstva. Ko je leta 1872 prišel na Vranjo Peč, je preiskal kamniške arhive, ki so mu bili dostopni in pri tem ugotovil 165 zanesljivih letnic. Seznam njegovih zgodovinskih in književnih spisov ter prevodov obsega 63 del.

Ivo (Janez) 71
ŠUBELJ

16. 12. 1872 – 26. 2. 1930

Diplomat, pravnik

Vrodnem Kamniku je obiskoval ljudsko šolo, po maturi na gimnaziji v Ljubljani leta 1891 je nadaljeval šolanje v Gradcu, kjer je študiral pravo. Januarja 1886 je bil sprejet v službo pri deželni vladi v Celovcu, najprej kot pravni praktikant pri okrajnem glavarstvu v Velikovcu, po premestitvi v Špital ob Dravi pa je januarja 1898 postal praktikant v zunanjem ministrstvu, v oddelku za šifre, in tu ostal dvajset let. Po zlomu Avstro-ogrske monarhije je bil izvoljen za predsednika narodnega sveta. Med januarjem in aprilom 1919 je sodeloval v slovenski delegaciji na mirovnih pogajanjih v Parizu. V času koroškega plebiscita je bil 1920 podpredsednik jugoslovanske plebiscitne komisije v Celovcu in 10. oktobra 1920 je izročil plebiscitno ozemlje Avstriji. Vrnil se je v Kamnik in se neuspešno potegoval za službo v jugoslovanski diplomaciji. Umril je februarja 1930 v ljubljanski bolnišnici.

Nikolaj 72
PAVLIČ

5. 12. 1945 – 28. 9. 2000

Častni občan, dekan, duhovnik, župnik

Rojen je bil na Veliki Lašni. Teologijo je študiral v Ljubljani. Leta 1975 je v Komendo prišel kot župnijski upravitelj in istega leta je postal tudi župnik, kar je ostal do smrti. V letih 1985-2000 je bil tudi kamniški dekan. Septembra 1996 je bil v župnijski cerkvi v Komendi umeščen v Suvereni malteški viteški red kot magistralni kaplan. Prizadeval si je za ohranitev zapuščine Petra Pavla Glavarja in poskrbel, da mu je bil na trgu pred župnijsko cerkvijo postavljen spomenik. V njegovem času je bila obnovljena župnijska cerkev in številne druge cerkvene zgradbe v župniji. Zelo prizadeven je bil tudi na pastoralnem področju. Občina Komenda je ob občinskem prazniku 15. maja 2013 Nikolaja Pavliča imenovala za častnega občana.

www.kam.sik.si
www.leksikon.si
www.kamniskaveronika.net

KNJIŽNICA
FRANCETA
BALANTIČA
KAMNIK

Podatki o opravljenem BIOtransferu

Št.	Ime priimek	rojen - umrl	Opis	Meritev	BT lokacija	Vpliv nazaj	Datum BT
1.	Boštjan Belcijan	1898-1970	podjetnik	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
2.	Valerija Heybal	1918-1994	operna pevka	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
3.	Gašper Križnik	1848-1904	jezikoslovec, pisatelj	-28/-28	19/07	33/0	2017-06-20
4.	Anton Slatnar	1867-1926	tiskar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
5.	Neža (Agnes) Andeško-Meranska	1215-1263	vojvod., zadnja Andeška v Kamniku	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
6.	Tončka Marolt	1894-1988	etnologinja, operna pevka	-28/-28	19/12	33/0	2017-06-20
7.	Ivan Vavpotič	1877-1943	Slikar	-28/-28	19/04	33/0	2017-06-20
8.	Tomaž Humar	1969-2009	alpinist	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
9.	Iva Šubelj Kramar	1953-2011	etnologinja	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
10.	Maks Peterlin - Orlov Maks	1894-1982	pravnik, športnik	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
11.	Franc Stele	1886-1972	umetnostni zgodovinar	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
12.	Jože Kotnik	1919-1964	športnik	-28/-28	19/03	33/0	2017-06-20
13.	Josip Čerin	1867-1951	dirigent, muzikolog, skladatelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
14.	Angelik Hribar	1843-1907	duhovnik, skladatelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
15.	Rudolf Maister	1874-1934	general, pesnik	-28/-28	19/28	33/0	2017-06-20
16.	Albert Čebulj	1918-1995	inženir, profesor	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
17.	Leon Souvan	1877-1949	podjetnik	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
18.	Viktorijan Demšar	1904-1992	duhovnik	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
19.	Jurij Japelj	1744-1807	duhovnik, pesnik, pisatelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
20.	Janez Nepomuk Šlakar	1791-1863	duhovnik, ekonomist, učitelj	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
21.	Josip Ogrinec	1844-1879	pisatelj, prevajalec, učitelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
22.	Anton Knaflič	1893-1957	mecen, tovarnar, usnjar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
23.	Bojan Kraut	1908-1991	strojnik, profesor	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
24.	Lojze Perko	1909-1980	slikar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
25.	Peter Pavel Glavar	1721-1784	čebelar, duhovnik, mecen	-28/-28	19/22	33/0	2017-06-20
26.	Ivo Zorman	1926-2009	pisatelj, učitelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
27.	Ivan Debevec	1919-2003	modni oblikovalec	-28/-28	19/09	33/0	2017-06-20
28.	Alojz Prašnikar	1821-1899	podjetnik	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
29.	Bertold V. Andeško-Meranski	1180-1251	duhovnik, plemič	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
30.	Samo Vremšak	1930-2004	skladatelj	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
31.	Peter Naglič	1883-1959	fotograf	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
32.	Sonja Rauter Zelenko	1918-2010	kiparka	-28/-28	19/11	33/0	2017-06-20
33.	Janez (Ivan) Štrcin	1885-1972	kulturni delavec, župan	-28/-28	19/16	33/0	2017-06-20
34.	Maks Samec	1881-1964	biokemik, profesor	-28/-28	19/07	33/0	2017-06-20
35.	Janez Krstnik Dolar	1621-1673	duhovnik, skladatelj, učitelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
36.	Franc Drolc	1939-2012	kulturni delavec, igralec	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
37.	Jakob Alešovec	1842-1901	dramatik, pisatelj, novinar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
38.	Tine Zajec	1905-1944	zdravnik	-28/-28	19/04	33/0	2017-06-20
39.	Lovrenc Erzar	1835-1903	ljudski umetnik	-28/-28	19/12	33/0	2017-06-20
40.	Jakob Frančišek Zupan	1734-1810	skladatelj, učitelj	-28/-28	19/07	33/0	2017-06-20
41.	Anton Breznik	1737-1793	duhovnik, pisatelj, pratikar	-28/-28	19/23	33/0	2017-06-20

42.	Peter Levec	1923-1999	pesnik, prevajalec	-28/-28	19/15	33/0	2017-06-20
43.	Josip Suchy - Krištofov Pepček	1869-1941	diplomat, pisatelj, pravnik	-28/-28	19/06	33/0	2017-06-20
44.	Janko Polec	1880-1956	pravnik, profesor, zgodovinar	-28/-28	19/12	33/0	2017-06-20
45.	Mirko Juteršek	1932-2011	umetnostni zgodovinar	-28/-28	19/16	33/0	2017-06-20
46.	Ivan Mazovec	1888-1930	kulturni delavec, politik	-28/-28	19/10	33/0	2017-06-20
47.	Marjan Žnidar	1935-1996	krojač, slikar, športni delavec	-28/-28	19/21	33/0	2017-06-20
48.	France Gačnik	1927-1988	duhovnik, skladatelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
49.	Fortunat Bergant	1721-1769	slikar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
50.	Felicita (Terezija) Kalinšek	1865-1937	redovnica, pisateljica, kuharica	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
51.	Nikomed Ravnihar	1840-1928	narodni buditelj, pravnik	-28/-28	19/24	33/0	2017-06-20
52.	Franc Mihael Paglovec	1679-1759	duhovnik, pisatelj, učitelj	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
53.	Johannes Frischauf	1837-1924	alpinist, geodet, kartograf, matem.	-28/-28	19/23	33/0	2017-06-20
54.	Friderik III. Habsburški	1415-1493	cesar, deželni knez	-28/-28	19/03	33/0	2017-06-20
55.	Viktor Repanšek	1913-2006	agronom, učitelj	-28/-28	19/07	33/0	2017-06-20
56.	Julij Polec ml.	1883-1944	zdravnik	-28/-28	19/18	33/0	2017-06-20
57.	Žiga (Seifrid II.) Gallenberg	1267-1301	plemič, ust. mekinjskega samost.	-28/-28	19/09	33/0	2017-06-20
58.	Peter Jakob Testaferrata	1673-1763	duhovnik, komendator, plemič	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
59.	Franc Jelovšek	1700-1764	slikar	-28/-28	19/05	33/0	2017-06-20
60.	Franc Koncilija	1896-1991	mizar, rezbar	-28/-28	19/04	33/0	2017-06-20
61.	Jernej Plahuta	1919-2003	operni pevec	-28/-28	19/07	33/0	2017-06-20
62.	Fran Albreht	1889-1963	pesnik, pisatelj	-28/-28	19/22	33/0	2017-06-20
63.	France Balantič	1921-1943	pesnik	-28/-28	19/06	33/0	2017-06-20
64.	Anda Peterlin	1922-2006	jezikoslovka, kulturna delavka	-28/-28	19/03	33/0	2017-06-20
65.	Marija Vera	1881-1954	gledališka igralka	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
66.	Maksimilijan Leopold Rasp	1673-1742	duhovnik, plemič, učitelj	-28/-28	19/06	33/0	2017-06-20
67.	Josip Nikolaj Sadnikar	1863-1952	kulturni delavec, veterinar	-28/-28	19/09	33/0	2017-06-20
68.	Andrej Mejač - Komenčan	1866-1941	kronist, poslanec, trgovec, župan	-28/-28	19/21	33/0	2017-06-20
69.	France Pucelj	1902-1993	zdravnik	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
70.	Janez Parapat	1838-1879	duhovnik, pisatelj, zgodovinar	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20
71.	Ivo (Janez) Šubelj	1872-1930	diplomat, pravnik	-28/-28	19/02	33/0	2017-06-20
72.	Nikolaj Pavlič	1945-2000	duhovnik	-28/-28	19/01	33/0	2017-06-20